

ഭോവിയദ്
യൂണിയൻ
ദേശീയവരുമാനവും
വിതരണവും

റാസി-
ഗർബുറേറു
(ഭോവിയദ്
ധനകാജ്ദൃതി)

സോവിയറു നാടു ഗ്രന്ഥമാല

മദിരാശി 1967

**The U. S. S. R.'s National Income
and it's Distribution**

By VASILI GARBUZOV

(U. S. S. R. Minister of Finance)

Malayalam

Printed and Published by L. V. Sorokin for the Information
Branch of the U. S. S. R. Consulate General in Madras, 44
Thyagaraya Road, Madras-17. Printed at Janatha Press, Madras-5

അദ്ധ്യായം 1

ദേശീയവരുമാനം ... 5

അദ്ധ്യായം 2

ബജറ്റും ജനങ്ങളുടെ ഐശ്വര്യവും ... 23

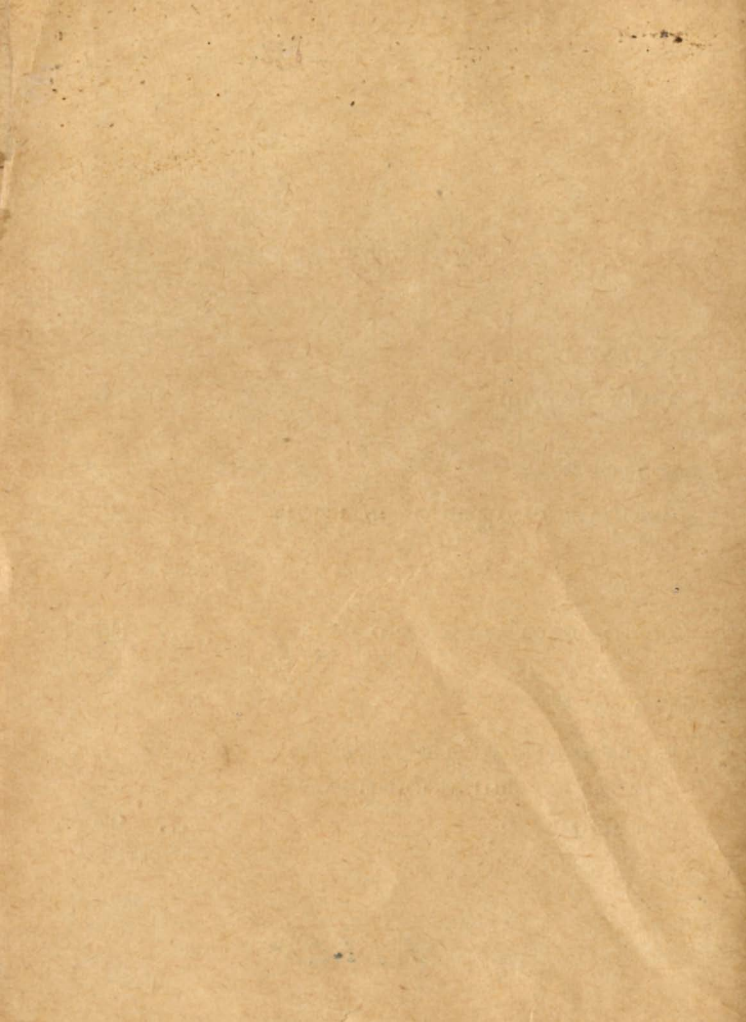
അദ്ധ്യായം 3

ബജറ്റും ദേശീയ വരുമാനവും ... 80

അദ്ധ്യായം 4

യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെയും
തദ്ദേശ സോവിയറ്റുകളുടെയും
ബജറ്റുകൾ ... 99

Rs. 1.25

ദേശീയവരുമാനം

ദേശീയവരുമാനമെന്നാൽ, ഒരു നിശ്ചിതകാലയളവിൽ (ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ) പുതുതായി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന പ്രയത്നം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഉല്പന്നാംശമാണ്. പ്രാദേശികമായി അത് ഉപഭോഗസാധനങ്ങളും ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുമായി പദാർത്ഥരൂപത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. തദനന്തരം അത് പണരൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നു. ദേശീയവരുമാനവും സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റും രാജ്യത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവുമായ മിക്കവാറും സകലജീവിതവശങ്ങളെയും രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവികസനഫലങ്ങളെയും ജനങ്ങളുടെ ഐശ്വര്യനിലവാരത്തെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

ജോവിയറു യൂണിയൻ അതിന്റെ ദേശീയവരുമാനം ജനകീയാവശ്യങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ദേശീയമണ്ഡലത്തെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റു പൊതുകാര്യങ്ങൾക്കും സ്റ്റേറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

താഴെ വിവരിക്കുന്നപോലുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ദേശീയവരുമാനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റ് പ്രധാനമായ ഒരു പങ്ക് വഹിക്കുന്നു.

1965-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ മൊത്തം ദേശീയവരുമാനം താരതമ്യവിലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണക്കാക്കിയാൽ, 20,340 കോടി റൂബളോളം വരും. ഇത് 1940-ലേതിന്റെ 6 ഇരട്ടിയും 1950-ലേതിന്റെ 3.7 ഇരട്ടിയും അധികമാണ്.

1966-70 കാലത്തേക്കുള്ള സോവിയറ്റ് പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി ദേശീയവരുമാനത്തിൽ 38-41 ശതമാനം വർദ്ധനയ്ക്ക് വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നു. ഈ വർഷങ്ങളിൽ ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ ഒട്ടാകെ വർദ്ധന 7200-7800 കോടി റൂബ്ളിലെത്തുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. മുൻപഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളിൽ ഇത് 4700 കോടി റൂബിളായിരുന്നു.

ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ വലിപ്പം എന്തിനെ ആശ്രയിച്ചുനിൽക്കുന്നു? ഒന്നാമതായി പദാത്ഥോല്പാദനത്തിന്റെ മേഖലകളിൽ (വ്യവസായവും കൃഷിയും, ഭൗതികമായി ഗതാഗതവും) വ്യാപൃതരായ ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യയെ ആശ്രയിച്ചുനില്ക്കുന്നു; രണ്ടാമതായി ഈ തൊഴിലാളികളുടെ അദ്ധ്വാനോല്പാദനക്ഷമതയെ; മൂന്നാമതായി ഉല്പാദനഗതിക്കിടയിൽ ഭൗതികമൂല്യങ്ങൾ

ലഭിക്കുന്നതിനെ--നേരത്തെ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട അ
ദ്ധാനത്തിന് പകരം ലഭിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങൾ. ഈ ഉ
പാധികളെ നമുക്ക് സംക്ഷിപ്തമായി പരിശോധിക്കുക

കോടിക്കണക്കിൽ സ്രഷ്ടാക്കൾ

സോവിയറ്റ് ദേശീയ സമ്പദ്ഘടനയിൽ വ്യാ
പ്തരായ തൊഴിലാളികളുടെയും ഓഫീസ് ജോലിക്കാ
രുടെയും സംഖ്യ 1955-ലെ 5 കോടിയിൽനിന്ന്
1965-ൽ (അതായത് ഒരു ദശാബ്ദത്തിനകം) 7 കോടി
70 ലക്ഷമായുയർന്നു. അവരുടെ സംഖ്യ ഈ പഞ്ചവ
വത്സരപദ്ധതിക്കാലത്ത് ഇനിയൊരു 1.5 കോടികൂടി
വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

ബഹുജനസഹസ്രങ്ങളെ ഉല്പാദനത്തുറയിലേക്ക്
ആകർഷിക്കുന്നതിന് അളവറ്റ അവസരങ്ങൾ തുറന്ന്
വെക്കുന്നു സോവിയറ്റ് യാഥാർത്ഥ്യം. സോവിയറ്റ്
യൂണിയനിൽ എല്ലാ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കും മു
ഴുവൻ തൊഴിലിനും ഉറപ്പുനൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തൊഴി
ലില്ലായ്മയുടെ ഭീഷണി അവരെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നില്ല
തന്നെ.

ദേശീയസമ്പദ്വിധാന്തിൽ തൊഴിലിൽ നൽ
കപ്പെടുന്നവരുടെ സംഖ്യാവർദ്ധന ഉല്പാദനത്തി
ന്റെ അനുകൂലമായ വികാസത്തിലേക്കും ദേശീയ

വരുമാനത്തിന്റെ വളർച്ചയിലേക്കും വഴിതെളിയിക്കുന്നു. ഇതാകട്ടെ വ്യവസായ കൃഷികളുടെ പുരോഗതികൾ സന്തോഷത്തോടെ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ജോലിക്കാരുടെ എണ്ണത്തിൽ പിന്നെയും പെരുപ്പമാർഗ്ഗമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉല്പാദനക്ഷമമായ അധ്വാനത്തിലേക്ക് പുതിയ തൊഴിലാളികളെ ആകർഷിക്കുക തനിയെ സംഭവിക്കില്ല. സർക്കാർ ചിലവിൽ പുതിയ ജോലിക്കാർക്ക് പരിശീലനം നൽകുന്നതിന് വേണ്ടി, തൊഴിൽപരിശീലന സ്കൂളുകൾ തൊട്ട് എണ്ണമറ്റ കോളേജുകളും യൂണിവേഴ്സിറ്റികളും വരെ, പരിശീലനസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ശാഖോപശാഖകളായുള്ള ഒരു വലക്കെട്ട് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

അധ്വാനത്തിന്റെ

ഉൽപാദനക്ഷമത

സാമൂഹ്യാധ്വാനത്തിന്റെ ഉല്പാദനക്ഷമതയുടെ വളർച്ചയും ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ കാര്യത്തിൽ വമ്പിച്ച പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നാണ്. ഈ ഉല്പാദനക്ഷമത എത്രകണ്ട് ഉയരുന്നുവോ, അത്രകണ്ട് അധികം വ്യാവസായിക സാധനങ്ങളും കാഷികവിളകളും ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടും. ഉദാഹരണത്തിന് 1966-ൽ 1.6%-നെ അധികിച്ചുണ്ടായ മൊത്ത ഉല്പാദനവർദ്ധനയുടെ 60 ശതമാനത്തോളം

കൂടുതൽ ഉയർന്ന അദ്ധ്യാപനോല്പാദനക്ഷമതയുടെ ഫലമായാർജ്ജിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

അദ്ധ്യാപനോല്പാദനക്ഷമതയുടെ നിലവാരം എന്തിനെ ആശ്രയിച്ചു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു? അത്, പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി, ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സാങ്കേതികവിദ്യയുടെയും ഏറ്റവും പുതിയ സിദ്ധികൾ ഉല്പാദനത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെയും ഉല്പാദന കാര്യക്ഷമതയും പ്രക്രിയയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനെയും ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നു. പുതിയ സാമഗ്രികളുടെയും സങ്കേതങ്ങളുടെയും വിനിയോഗം അദ്ധ്യാപനത്തെ കൂടുതൽ ഉല്പാദനക്ഷമമാക്കുകയും ദണ്ഡിക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെയും സമുദായത്തിന്റെയൊക്കെയും വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് കൊണ്ട് തന്നെയാണ് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ സാമഗ്രികളുടെയും പ്രക്രിയകളുടെയും വികസനത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ഇത്രയും പ്രാധാന്യം കല്പിക്കപ്പെടുന്നതും. കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും സാങ്കേതികനവീകരണങ്ങളും സർവ്വവിധേനയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; ശാസ്ത്രകാരരുടെയും എഞ്ചിനീയർമാരുടെയും ടെക്നീഷ്യന്മാരുടെയും പ്രവൃത്തിക്ക് അത്യന്തം സാധകമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. 1966-ാമാണ്ടിൽ മാത്രം മുമ്പായിരത്തിലധികം പുതിയ യന്ത്രസാമഗ്രികളും 1500 വിവിധതരം ഉപകരണങ്ങളും വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുകയും നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗവേഷണശാലകളും ഡിസൈനിംഗ് സംഘടനകളും വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളും. അതേവർഷത്തിൽ കൂടു

തൽ സാങ്കേതികമേന്മയും ആദായവും ഉള്ള 800 പുതിയതരം സാധനങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

28 ലക്ഷം കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും നവീകരണങ്ങളും 1960-ൽ ഉല്പാദനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അവ 200 കോടി രൂബിളിന്റെ വാഷികമിച്ചുണ്ടാക്കി.

കണ്ടുപിടുത്തക്കാക്കും നവീകരണക്കാക്കും അവരുടെ യന്ത്രങ്ങൾക്ക് സ്വാഭാവികമായും തക്ക പ്രതിഫലം നൽകപ്പെട്ടു. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളിലും ഗവേഷണശാലകളിലും പത്രങ്ങളിലും ഗംഭീരമായി പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടു.

സാങ്കേതിക വിദ്യയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കും ശാസ്ത്രത്തെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കുമുള്ള ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ട നിദ്ദേശങ്ങൾക്ക് കാരോ വർഷവും ഗണ്യമായ സംഖ്യ പണമുൾപ്പെടെ ഗവണ്മെന്റ് സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുന്നു.

**ബോധപൂർവ്വമായ
അദ്ധ്വാനം**

സോവിയറ്റ്സ്റ്റു റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ബോധപൂർവ്വമായ പ്രവൃത്തിയും അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഉല്പാദനക്ഷമതയുടെ വളർച്ചയെ സഹായിക്കുന്നു, തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി,

തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ജീവിതനിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിനു വേണ്ടി മാത്രമല്ല, പ്രത്യുത സമുദായത്തിന്റെയൊക്കെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി കൂടിയാണ് തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുതയെക്കുറിച്ച് അവർ തികച്ചും ബോധമുള്ളവരാണ്.

പൗരധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഉൽകൃഷ്ടബോധം രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് ധീരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ സോവിയറ്റ് ജനതയെ ആവേശം കൊള്ളിച്ചു. സമാധാനപരമായ നിർമ്മാണത്തിന്റെ കാലത്ത് അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും ഈ ബോധം അവർക്ക് ആവേശം നൽകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വ്യക്തികളായ തൊഴിലാളികൾക്കുമിടയിൽ പ്രവൃത്തിയുടെ ഉത്തമഫലങ്ങൾക്കായുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റിക് മത്സരം സോവിയറ്റ് നാട്ടിൽ ഇത്രയും വലിയ ഒരു വ്യാപ്തിനേടിയത്.

1967-ൽ സോവിയറ്റ് ധീകാരത്തിന്റെ 50-ാം വാർഷികം പ്രമാണിച്ച് ദേശവ്യാപകമായ ഒരു മത്സരം രാജ്യത്തുടനീളം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

അങ്ങിനെ, മോസ്കോ വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ തൊഴിലാളികൾ ഉല്പാദനവൽക്കനവും അദ്ധ്വാനോല്പാദനക്ഷമതയുമുള്ള പദ്ധതി 50 ശതമാനം അധികം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പദ്ധതി കുറിമാനത്തിനപ്പുറം 15 ലക്ഷം ടൺ എണ്ണയും 80

കോടി കൃഷിക്ക് മീറ്ററിലധികം വാതകവും 70 ലക്ഷത്തോളം ടൺ കല്ലറിയും ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ഇന്ധന വ്യവസായത്തൊഴിലാളികൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഉൽപാദനപദ്ധതികളിൽ കവിഞ്ഞ് ധാരാളം വസ്തുങ്ങളും പാദരക്ഷകളും ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും ഉൽപാദിപ്പിക്കുവാൻ ലഘുവ്യവസായത്തിലെയും ഭക്ഷണവ്യവസായത്തിലെയും ജോലിക്കാർ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഉൽപാദനത്തിൽ ശാസ്ത്രീയ-സാങ്കേതിക സിദ്ധികളുടെ പ്രയോഗം, സോഷ്യലിസ്റ്റു സമുദായത്തിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുള്ള ഭൗതികവും ധാർമ്മികവുമായ ഉത്തേജനം, പ്രവൃത്തിയുടെ നേരെ അവർക്കുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ മനോഭാവം—ഈ ഘടകങ്ങളെല്ലാം കൂടിച്ചേർന്ന് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ അദ്ധ്വാനോൽപാദനക്ഷമതയുടെ സത്വരവളച്ചയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

വ്യവസായത്തിലെ അദ്ധ്വാനോൽപാദനക്ഷമത 1940-ന് ശേഷം മിക്കവാറും നാലിരട്ടി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1959-65 പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്ത് അത് 42 ശതമാനം കണ്ട് ഉയർന്നു.

പക്ഷെ, അദ്ധ്വാനോൽപാദനക്ഷമത ഉയർന്നുവന്നതിന്, എല്ലാ അവസരങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നില്ല. പുതിയ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി (1965-70) അദ്ധ്വാനോല്പാദനക്ഷമതയുടെ ഇനിയുള്ള വളർച്ചക്ക്

വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു: വ്യവസായത്തിൽ 33-35 ശതമാനം; കൃഷിയിൽ 40-45 ശതമാനം; നിർമ്മാണത്തിൽ 35-40 ശതമാനം.

അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളും ഇന്ധനവും മറ്റു പദാർത്ഥമൂല്യങ്ങളും മറ്റും മിച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ പ്രത്യേകപ്രാധാന്യം കല്പിക്കപ്പെടുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ട സാധനങ്ങൾ മുഖ്യമായില്ലാത്ത അളവിൽ വർദ്ധിച്ച തോതിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കുവാനും ഉൽപാദനച്ചിലവ് ചുരുക്കുവാനും രാജ്യത്തിന്റെ ദേശീയവരുമാനം പെരുപ്പിക്കുവാനും ഇത് സഹായിക്കുന്നു.

വസ്തുഭക്ഷണ വ്യവസായങ്ങളെപ്പോലുള്ള സമ്പദ് ശാഖകളിൽ ഇതിന് വിശേഷാൽ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഈ ശാഖകളിൽ മോത്തം ഉൽപാദനച്ചിലവിന്റെ 82-85 ശതമാനത്തോളം അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾക്കും ഇന്ധനങ്ങൾക്കും മറ്റുമാണ് വരുക. ഉൽപാദനത്തിൽ പദാർത്ഥവിഭവങ്ങളുടെ മിതവും കൃമീകൃതവുമായ വിനിയോഗം ബോണസ്സ് കൊണ്ട് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

പഞ്ചദിന വാരം

എല്ലാ വ്യവസായശാഖകളും ഓഫീസുകളും മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളും ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു ദിവസം ഒഴിവു അ

ബു ദിവസം തൊഴിലും എന്ന സമ്പ്രദായത്തിലേക്ക് പടിപടിയായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

പഞ്ചദിനവാരത്തിലേക്കുള്ള ഈ മാറ്റത്തിൽ ആഴ്ചയിൽ നിലവിലുള്ള പ്രവൃത്തിമണിക്കൂറുകളുടെ എണ്ണം അതേപടി നിലനിർത്തുന്നതാണ്. (41 മണിക്കൂർ, ഭൂഗർഭജോലികൾക്കും ഹാനികരമായ സാഹചര്യങ്ങളിലുള്ള ജോലിക്കും 36 മണിക്കൂർ).

അതേസമയം ഈ മാറ്റം മൂലം ജോലിക്കാർക്കു കൂടുതൽ ഒഴിവുസമയം കിട്ടുകയും ചെയ്യും. ആഴ്ചയിൽ ആറു ദിവസത്തിനു പകരം അഞ്ചു ദിവസമായാൽ ഓരോ ജോലിക്കാരനും യാത്രാസമയത്തിലും ഷിഫ്റ്റു മാറ്റത്തിലും മറ്റുമായി ശരാശരി ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂർ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതു തൊഴിലെടുക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്കോ പുരുഷനോ കൊല്ലത്തിൽ 70-80 മണിക്കൂറോളം വരും. അതായത് എട്ടോ പത്തോ ദിവസം ഒഴിവു ലഭിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണിത്.

അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ വിശ്രമവേള കൂടുതൽ നന്നായി വ്യവസ്ഥചെയ്യുവാനും അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരവും സാംസ്കാരികവിനോദവും കൂടുതൽ ഉയർത്തുന്നതിനു അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനും ഇതു സഹായിക്കുന്നു. ഉചിതമായ വിധത്തിൽ തൊഴിൽ സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതിന് ഇതു വ്യവസായശാലകൾക്ക് കൂടുതൽ അവസരമുണ്ടാ

ക്കും. അങ്ങിനെ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഉല്പാദനക്ഷമതയും തൊഴിലാളിയുടെ വേതനവുമായും. പഞ്ചദിന വാരത്തിലേക്ക് നേരത്തെ മാറിക്കഴിഞ്ഞ സപറോഷ്സ്കാൾ സ്റ്റീൽവർക്ക്, നീഃപ്രാപെത്രേവ്സ്കി അലുമിനിയം പ്ലാൻറ് എന്നിവയും മാറ്റു വ്യവസായശാലകളും അവയുടെ ഉല്പാദനത്തോത് ഗണ്യമായ തോതിൽ പെരുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ വേതനവും ശമ്പളവും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ധാരാളം ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ജോലി ഉപേക്ഷിക്കാതെ വിദ്യഭ്യാസം തുടരുന്നു, പുതിയ പ്രവൃത്തിസമയം വിശ്രമവേള വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതിന് അനുകൂല സാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അമേച്വർ നാടകങ്ങൾക്കും സ്പോർട്ട്സിനും സഞ്ചാരത്തിനും പോകുന്നവരുടെ സംഖ്യയും ലൈബ്രറികളിലെ വരികാരുടെ സംഖ്യയും അനുകൂലം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരം

1966-ൽ സമാരംഭിക്കപ്പെട്ട സാമ്പത്തികപരിഷ്കാരവും ഉല്പാദനത്തിന്റെയും ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെയും വളർച്ചയെ സഹായിക്കും. മിതവ്യയ സമ്പ്രദായങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും മാനേജ്മെന്റിൽ വഹിക്കുന്ന പങ്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുക, മാനേജ്മെന്റിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും വ്യവസായശാലകളുടെ മുൻകയ്യും വിപുലീകരിക്കുക, കേന്ദ്രീകൃതാസൂത്രണത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമത അഭി

വൃദ്ധിപ്പെടുത്തുക, കൂട്ടായ്മകൾക്ക് അവരുടെ പ്രവർത്തനഫലങ്ങളെപ്പറ്റി ബന്ധിച്ചുള്ള ഉത്തരവാദിത്വബോധവും അവയിലുള്ള ഭൗതിക താല്പര്യവും വളർത്തുക—ഇതൊക്കെയാണ് സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരം കൊണ്ട് അവശ്യം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

ഉല്പാദനത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമത മെച്ചപ്പെടുത്തുക, ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സാങ്കേതികവിദ്യയുടെയും അധുനാതനസിദ്ധികൾ വികസിപ്പിക്കുകയും ഉല്പാദനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക, സാമൂഹ്യമായ പ്രയത്നത്തിന്റെ പ്രയോജനപരത വളർത്തുക എന്നീ കാര്യങ്ങൾക്ക് അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരം. വ്യവസായശാലാനിർമ്മാഹകർക്കും ഉല്പാദനസംവിധാനം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഏറ്റെടുക്കും പുതിയ മാതൃകകൾ പുറത്തിറക്കുന്നതിനും ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ ലാഭം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ സാധ്യതകൾ കൈവരുന്നു.

നല്ല ഫലങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി തൊഴിലാളികൾക്ക് ലാഭത്തിൽനിന്ന് കൊടുക്കുന്ന ബോണസ്സുകൾ കാര്യമായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് അവരുടെ മുൻകയ്യിനെ വളർത്തുകയും ഉല്പാദനത്തിൽ കൂടുതൽ വിപുലമായതോതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിന് അവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നു.

സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരം പടിപടിയായി നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 966-ൽ 673

വ്യവസായശാലകളിൽ പുതിയ മാനേജ്മെന്റു സമ്പ്രദായം നടപ്പിൽവരുത്തി. ഇരുപതുലക്ഷത്തിലേറെ തൊഴിലാളികൾ (അതായത് വ്യവസായത്തിൽ പണിയെടുക്കുന്ന മുഴുവൻ ആളുകളുടെയും 10 ശതമാനം) ജോലിയെടുക്കുന്ന സമാപനങ്ങളാണിവ.

ഈ പുതിയ മാനേജ്മെന്റ് സമ്പ്രദായം തികച്ചും ഫലവത്താണെന്ന് അവരുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വ്യവസായശാലകൾ അവയ്ക്ക് നിശ്ചയിച്ച ഉല്പാദനവും ധനകാര്യപദ്ധതികളും പൂർത്തിയാക്കുകമാത്രമല്ല ചെയ്തുള്ളത്. അവ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ കൂടിനിറവേറുകയുണ്ടായി. ഈ വ്യവസായശാലകൾ, ഒരു നേമമെന്നോണം, അദ്ധ്വാനോല്പാദനക്ഷമതയുടെ രചിതതരമായ വളർച്ചയെയും ഉല്പന്നങ്ങളുടെ ശീഘ്രതരമായ വിപണനത്തെയും കൂടുതൽ ഉയർന്ന ലാഭത്തെയും തൊഴിലാളികൾക്കും എഞ്ചിനീയറിംഗ് സ്റ്റാഫിനുമുള്ള വേതനത്തിന്റെയും ബോണസ്സിന്റെയും വർദ്ധനയേയും കാണിക്കുന്നു.

പുതിയ പ്രവർത്തനസമ്പ്രദായത്തിലേക്ക് മാറ്റം ചെലുത്ത വ്യവസായശാലകൾ ആസൂത്രിതലാഭത്തിന് പുറമെ 20 കോടി റൂബിൾ കൂടുതൽ സമ്പാദിച്ചു. അതിന്റെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം സാമ്പത്തികചോദകനിധിയിലേക്കെടുത്തു. ബാക്കി പൊതു ബജറ്റിലേക്ക് അടച്ചു. സാമ്പത്തികപരിഷ്കാരത്തിന്റെ പ്രയോഗം ജോലിക്കാരുടെയും സ്റ്റേറ്റിന്റെയും താല്പര്യങ്ങളുടെ

തീകുറുപ്പ് ഇല്ലാത്തതിന് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതായി ഇത് തെളിയിക്കുന്നു.

1967-ൽ ലഘു-ഭക്ഷണ വ്യവസായങ്ങൾ, യന്ത്ര നിർമ്മാണം, ലോഹവ്യവസായം മുതലായവയുടെ പല ശാഖകളും പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിലേക്ക് മാറുന്നതാണ്. മറ്റു വ്യവസായശാഖകൾ 1968-ൽ ആ സമ്പ്രദായത്തിലേക്ക് മാറും.

പുതിയ മാനേജ്മെന്റ് സമ്പ്രദായത്തിലേക്ക് ഉള്ള മാറ്റത്തിന് അവധാനപൂർണ്ണമായ മുന്നൊരുക്കങ്ങൾ തീർച്ചയായും ആവശ്യമുണ്ട്. എന്നാലേ വ്യവസായശാഖകളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് ഏറ്റവും അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകൂ. സാമ്പത്തികമായി ഉപോൽബലപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മൊത്തവില സമ്പ്രദായം നടപ്പിൽ വരുത്തുക എന്നുള്ളതും സ്ഥാപനങ്ങളേയും വ്യവസായങ്ങളേയും ആസൂത്രണത്തിന്റേതും ചോദ്യത്തിന്റേതുമായ പുതിയ ക്രമത്തിലേക്ക് മാറുന്നതിനുള്ള മുഖ്യമായ ഒരു മുൻ ഉപാധിയാണ്. ഈ മൊത്തവില സാമൂഹ്യമായാവശ്യമായ അദ്ധ്വാനവിനിയോഗത്തെ വ്യാപകമായ ഒരു പരിധി വരെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കണം. ഇത് ഉല്പാദനച്ചിലവ് നികത്തുന്നതിനും, സ്റ്റോറു ബജറ്റിലേക്കും ചോദ്യനിധിയിലേക്കുമുള്ള ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റാൻ കഴിയുമാറ് ലാഭമുണ്ടാക്കുന്നതിനും ഉറപ്പു വരുത്തുകയും വേണം. ഇന്ന്, ലഘു-ഭക്ഷണ വ്യവസായങ്ങളുടെ ഒരു

ഭാഗം പുതിയ മൊത്തവില സമ്പ്രദായത്തിലേക്ക് മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മറ്റെല്ലാ വ്യവസായങ്ങളും 1967 ജൂൺ 1ാംനു യോടെ പുതിയ മൊത്തവിലസമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചില വിലയിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താതെയാണ് പുതിയ മൊത്തവില നിശ്ചയിക്കുന്നത്. ജനങ്ങൾ അവർ വാങ്ങുന്ന ചരക്കിന് കൊടുക്കുന്ന വിലയിൽ മാറ്റമില്ല.

വില, ലാഭം, പണമിടപാട്, കടവായ്പ മുതലായവ പോലുള്ള സാമ്പത്തികമാധ്യമങ്ങളുടെ വ്യാപകമായ വിനിയോഗവും വ്യവസായശാലകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിപുലീകരണവും, കേന്ദ്രീകൃതാസൂത്രണത്തിന്റെ സമ്പ്രദായവും നിലവാരവും മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനനുയോജ്യമാണ്. അവയുടെ പ്രാധാന്യം സമ്പത്തികപരിഷ്കാരത്തിൻകീഴിൽ കുറയുകയല്ല, നേരെ മറിച്ച് ഇനിയും ഏറുകയാണ്.

പുതിയ പ്രവർത്തന സമ്പ്രദായത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റം വ്യവസായശാലകളിൽ ലഭ്യമാകുന്ന അഭ്യന്തര റിസർവ്വുകളെ ശീഘ്രതരമായ നിരക്കിൽ സജ്ജീകരിക്കുന്നതിനു അവസരം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അത് ഉല്പാദനത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമത ഉയർത്തുകയും, ദേശീയ വരുമാനത്തെ, പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി, ജനോപഭോഗത്തിലേക്ക് വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ദേശീയവരുമാനാംശത്തെ, വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദേശീയവരുമാനം എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ദേശീയവരുമാനം അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഭൗതികവും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്നതിനും ഉല്പാദനം പിന്നെയും വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ആവശ്യത്തിന് വരുമാനം രണ്ട് അംശങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടുന്നു: ഉപഭോഗനിധിയും സഞ്ചയനനിധിയും.

ജനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദാർത്ഥമൂല്യങ്ങളും സേവനങ്ങളും ആകെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ദേശീയവരുമാനത്തിലെ ഉപഭോഗനിധി. വ്യാവസായിക ചരക്കുകളും ഭക്ഷ്യാലിനങ്ങളും, ഗതാഗതം, വിദ്യാഭ്യാസം, വൈദ്യസഹായം മുതലായവപോലുള്ള സേവനങ്ങളും ഉണ്ട്.

പണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഉപഭോഗനിധി രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ്. കൂലിയും ശമ്പളവും കൂട്ടുകൂപ്പിയിൽനിന്നുള്ള ആദായവും മറ്റുമായി ജനങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട് കിട്ടുന്ന വരുമാനം; സൗജന്യവിദ്യാഭ്യാസം, സൗജന്യവൈദ്യസഹായം, പെൻഷൻ, ഗ്രാൻറുകൾ, ശമ്പളത്തോടുകൂടിയ വിശേഷദിവസങ്ങൾ, സർക്കാർ ചിലവിലുള്ള മറ്റാനുകൂല്യങ്ങളും സേവനങ്ങളും ജനങ്ങൾക്ക് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു

കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള പൊതു ഉപഭോഗനിധികൾ. ഇ
ന്നു സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ മൊത്തം ദേശീയ വ
രുമാനത്തിന്റെ മൂക്കാൽഭാഗം ഉപഭോഗനിധിക്കുവേ
ണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

ഉല്പാദനം പുര്യാധികം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും പു
തിയ നിർമ്മാണപദ്ധതികൾക്കും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടി
രിക്കുന്ന വ്യവസായശാലകളിലെ ഉപകരണങ്ങൾ പു
തുക്കുന്നതിനും, വീടുകളും വിദ്യാലയങ്ങളും ആസ്ത്രീ
കളും മറ്റു സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക സ്ഥാപനങ്ങളും
കെട്ടുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഭൗതികവിഭവ
ങ്ങളും പണവുമടങ്ങിയതാണ് സഞ്ചയനനിധി.

പ്രയോഗത്തിൽ, സഞ്ചയനനിധി സമ്പദ്ഘട
നയുടെ നിശ്ചിതവും നല്ലിലുള്ളതുമായ ആസ്തികളി
ലേക്കും ദേശീയ റിസർവ്വുകളുടെ സ്ഥാപനത്തിലേക്കു
ള്ള മൂലധനനിക്ഷേപത്തിന്റെയും മറ്റു നിക്ഷേപങ്ങളു
ടെയും രൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നു. ഈ ചിലവിനങ്ങൾ
ഉപഭോഗസാധനങ്ങൾക്കുള്ള ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യ
ത്തെ പൂർണ്ണ പരിധിവരെ നിവർത്തിക്കുന്നതിന്ന് ഭൗ
തികാടിത്തറ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവരുടെ പാപ്പിടസൗ
ക്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും സാംസ്കാരികവും
മറ്റുമായ സേവനങ്ങളെ വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ
യുന്നു.

ഉപഭോഗ-സഞ്ചയനനിധികളുടെ രൂപീകരണ
ത്തിൽ സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റ് സുപ്രധാനമായ ഒരു
പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. മൊത്തം ദേശീയ വരുമാനത്തിന്റെ
പകുതിയിലധികം അവ മുഖേന വിതരണം ചെയ്യപ്പെ
ടുന്നു.

ബജററും ജനങ്ങളുടെ ഐശ്വര്യവും

ഉപഭോഗനിധി ദേശീയ വരുമാനത്തിന്റെ പ്രമുഖമായ ഒരു ശതമാനം വരുന്നു. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ദേശീയ വരുമാനത്തിന്റെ മൂക്കാലം ശതമാനം ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ദേശീയ വരുമാനത്തിന്റെ വളച്ചയോടൊപ്പം ഉപഭോഗനിധി പെരുകുകയും ജീവിതനിലവാരം ഉയരുകയും ചെയ്യുന്നു.

സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ജീവിതനിലവാരം പടിപടിയായുയർത്തുന്നതിനു പരമാവധി പരിശ്രമിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയുടേയും ഗവണ്മെന്റിന്റെയും മുഖ്യമായ കാര്യമാണിത്. ഈ ആവശ്യാർത്ഥം സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് ഈയിടെ എടുത്ത നടപടികളുടെ ചുരുക്കത്തിലുള്ള ഒരു പട്ടിക ഇവിടെ കൊടുക്കട്ടെ:

വ്യവസായത്തിലും നിർമ്മാണത്തിലും ഗതാഗതത്തിലും താഴിലാളികൾക്കും ഡോക്ടർമാർക്കും അദ്ധ്യാ

പകർക്കും ഇതര രംഗങ്ങളിലെ ജീവനക്കാർക്കും കൂലി യുംശമ്പളവും ഉയർത്തുകയുണ്ടായി;

ജോലിയിൽനിന്ന് പിരിഞ്ഞ വ്യവസായ-കാ ഫിസ് തൊലാളികളുടെ പെൻഷൻ വ്യവസ്ഥ മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും കൂട്ടുകൃഷിക്കാർക്ക് പെൻഷൻ വ്യവസ്ഥചെയ്യുകയും ചെയ്തു;

ചില ഉപഭോഗസാധനങ്ങളുടെ വില വെട്ടിക്കുറച്ചു;

ജനങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും നിർമ്മിത സാധനങ്ങളും സരപ്പെ ചെയ്യുന്ന ഏപ്പാട് മെച്ചപ്പെടുത്തി. ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടുവർഷങ്ങളിൽ മാത്രം ഈ സാധനങ്ങളുടെ വിറ്റുപിരിവ് 20 ശതമാനം കണ്ടുവർദ്ധിച്ചു;

പാർപ്പിടങ്ങളുടേയും പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടേയും ആസ്ത്രികളുടേയും വൻതോതിലുള്ള നിർമ്മാണം ആരംഭിക്കുകയുണ്ടായി. ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടുവർഷങ്ങളിൽ മാത്രം 220 ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഒന്നുകിൽ പുതിയ ഭവനങ്ങളിലേക്കു മാറിത്താമസിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ നേരത്തെയുള്ള പാർപ്പിടങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ നേടുകയോ ചെയ്തു;

ജനങ്ങൾക്ക് സൗജന്യ സേവനംചെയ്യുന്ന ചിദ്യാഭ്യാസ-വൈദ്യസഹായ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രവ

ത്തനങ്ങൾ വിപുലീകരിക്കപ്പെട്ടു. സ്കൂളുകളിലും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചു. ബാലവാടികളിലും ക്രിഷ്ണകളിലും ആസ്ത്രികളിലും കൂടുതൽ പേരെ പാർപ്പിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കി.

ഇതൊക്കെ ജനങ്ങളുടെ കാശുവരുമാനത്തെയും യഥാർത്ഥ വരുമാനത്തെയും ഒരുപോലെ കാര്യമായ യാതൊരു തടവിലും ഇല്ലാത്തതല്ല. ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം യഥാർത്ഥ വരുമാനം (ഒരാൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുന്ന ഭൗതികസ്വത്തിന്റെ അളവ്) 1959 മുതൽ 1964 വരെ വർഷത്തിൽ ശരാശരി 3.2 ശതമാനംകണ്ടും 1965-1966-ൽ 6.5 ശതമാനംകണ്ടും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

വ്യക്തിഗതവരുമാനത്തിന്റെ വർദ്ധനവും പൊതു ഉപഭോഗനിധിയുടെ നിരന്തര വികസനവും—ഇതു രണ്ടും മുഖേനയാണ് സോവിയറ്റ് ജനതയുടെ ജീവിതനിലവാരം ഉയർച്ച സാധ്യമാകുന്നത്— സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റിന്റെ ധനാഗമമാറ്റങ്ങളും പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റും ഇക്കാര്യത്തിൽ തികച്ചും ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നു.

സ്റ്റേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്ന് കൂലിയുടെയും ശമ്പളത്തിന്റെയും രൂപത്തിൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് കിട്ടുന്ന വരുമാനവും കൂട്ടുകൂഷിക്കളങ്ങളിലെ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്ന് കൂഷിക്കാർക്കുണ്ടാവുന്ന വരുമാനവുമാണ്

സോഷ്യലിസത്തിന് കീഴിൽ അദ്ധ്വാനത്തിനുള്ള പ്രതിഫലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനരൂപം.

“ഓരോരുത്തരിൽനിന്നും അവന്റെ കഴിവ് അനുസരിച്ച്, ഓരോരുത്തനും അവന്റെ തൊഴിലിനു അനുസരിച്ച്” എന്ന തത്വം സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അദ്ധ്വാനത്തിന് അതിന്റെ ഗണവും ഗുണവുമനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നു. നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ പ്രകൃതത്തേയും തൊഴിലാളിയുടെ പാടവത്തെയും പ്രവൃത്തിയുളവാക്കുന്ന ഫലത്തേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുമത്.

പ്രവൃത്തിയുടെ ഉത്തമഫലവും അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഉന്നതമായ ഉല്പാദനക്ഷമതയും ഉന്നതമായ ഗുണവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായാംഗങ്ങൾക്ക് ഉയർന്ന ശമ്പളത്തിന് ഉറപ്പുനൽകുന്നു. ഇങ്ങിനെ അദ്ധ്വാനത്തിനുള്ള പ്രതിഫലം സംബന്ധിച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ് തത്വം സമുദായത്തിന്റെയൊക്കെയും അതിലെ ഓരോ അംഗത്തിന്റെയും താല്പര്യങ്ങളെ ഒരുപോലെ സേവിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ അദ്ധ്വാനോല്പാദനക്ഷമതയുടെ സുതാര്യവളച്ച് പട്ടണത്തിലും നാട്ടിൻപുറത്തും അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ വരുമാനത്തിന്റെ അനുക്രമമായ വർദ്ധനയ്ക്ക് വിശ്വസനീയമായ ആധാരമായി വർത്തിക്കുന്നു. അതിനിടയിൽ, വ്യവസായത്തൊഴിലാളികൾക്കും വെള്ളക്കോളർക്കും തൊഴിലാളികൾക്കും

ശിക്ഷം കൃഷിക്കാക്കും കൂലി ശമ്പള നിലവാരം ഉയർത്തി കൊടുക്കുന്നതിന്നു് സോവിയറ്റ്യൂണിയനിൽ പ്രത്യേക നടപടികൾ എടുക്കുന്നുമുണ്ടു്.

കൂലിയും ശമ്പളവും ഉയരുന്നു

കഴിഞ്ഞ പത്താണ്ടുകളിലായി 6 കോടിയോളം ജനങ്ങളുടെ കൂലിയും ശമ്പളവും ഉയർത്തപ്പെട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. വ്യവസായം, കൃഷി, ഗതാഗതം, വ്യാപാരം എന്നീ തുറകളിലെ തൊഴിലാളികൾക്കു ജീവനക്കാക്കും അദ്ധ്യാപകക്കും ഡോക്ടർമാക്കും മറ്റു വിഭാഗങ്ങൾക്കും ഇതു ബാധകമാണു്.

അതിന്റെ ഫലമായി, 1950 മുതൽ 1965 വരെ ശരാശരി കൂലിയും ശമ്പളവും 50 ശതമാനം കണ്ടു വർദ്ധിച്ചു.

നല്ല ജോലിക്കു് ബോണസ്സും മാറുവിയും വേതനങ്ങളുമുണ്ടു്. അവ കൂലിയിലേക്കും ശമ്പളത്തിലേക്കുമുള്ള ഗണ്യമായ മുതൽകൂട്ടുകളാണു്.

ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരവും വ്യവസായത്തിൽ തൊഴിലാളികൾക്കു് ഭൗതികചോദകം ഉയർത്തുന്നതിന്നു് അനേകം നടപടികൾ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശത്തെ മുൻനിറുത്തി കാരോ വ്യവ

സായസ്ഥാപനത്തിലും ഒരു പ്രത്യേക ഭൗതികചോദക നിധി ഏർപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നാണ് തൊഴിലാളികൾക്കും സ്ഥാപന നിർവ്വഹകർക്കും എഞ്ചിനീയർമാർക്കും സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധർക്കും ബോണസ്സും പ്രീമിയവും കൊടുക്കുക. അതിന്നുനിശ്ചിതമായ ബോണസ്സ് സമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ട്. വിശേഷാൽ പ്രാധാന്യമുള്ള ഉല്പാദനബാധ്യതകളുടെ നിർവ്വഹണത്തിനുള്ള പാരിതോഷികങ്ങളും ഈ നിധിയിൽ നിന്നാണ് നൽകുക. കൊല്ലാവസാനത്തിൽ ഒരു വ്യവസായ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മൊത്തഫലത്തിനു ബോണസ്സും നൽകുവാനും തൊഴിലാളികൾക്കു് സഹായധനം നൽകുവാനും ഈ നിധി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ട്രേഡ് യൂണിയൻ സംഘടനയുടെ ഭാഗഭാഗിത്വത്തോടെ വ്യവസായ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മാനേജ്മെന്റാണ് ഈ നിധി കൈകാര്യം ചെയ്യുക.

1965-70 പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ കുറഞ്ഞകൂലിയും ശമ്പളവും ഇടത്തരം ശമ്പളക്കാരുടെ സമ്പാദ്യവും ഉയർത്തുന്നതിനു വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലാളികളുടേയും ഓഫീസ് ജോലിക്കാരുടേയും വരുമാനത്തിൽ ബോണസ്സ്-പ്രീമിയങ്ങൾക്കുള്ള വിഹിതം ഗണ്യമായുയർത്തപ്പെടുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ ഓരോ തൊഴിലാളിയുടെ വ്യക്തിഗത താല്പര്യങ്ങളും മുഴുവൻ സ്ഥാപനത്തിന്റെയും സമുദായത്തിന്റേയും താല്പര്യങ്ങളും തമ്മിൽ ഏകതാനമായ ബന്ധത്തിന്നു് അതു് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതുമാണ്. ഈ വിധത്തിൽ അദ്ധ്വാന

ത്തിനുള്ള പ്രതിഫല വർദ്ധന എത്രകണ്ടു വലുതാകുന്നു
വോ അത്രകണ്ടു ഉല്പാദനത്തിന്റെ വളർച്ചയിലേയ്ക്കും കാ
ര്യക്ഷമതയുടെ ഉയർച്ചയിലേയ്ക്കും ഓരോ തൊഴിലാളിയു
ടേയും ജീവനക്കാരന്റേയും സംഭാവനയും വലുതാകും.

ഈ തുകകളിൽ വലിയ ഒരുശം, എടുപ്പുനിർമ്മാ
ണത്തൊഴിലാളികൾക്കും അദ്ധ്യാപകർക്കും ഡോക്ടർമാ
ർക്കും മറ്റു ചില വിഭാഗങ്ങൾക്കും കൂലിയും ശമ്പളവും
ഉയർത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള സംഖ്യ, ബജറ്റിൽനിന്നു
നേരിട്ടു വകയിരുത്തപ്പെടുകയാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസ വൈദ്യശാസ്ത്ര സംസ്കാര സ്ഥാപന
ങ്ങളിലെ മൊത്തം 120 ലക്ഷത്തോളം ജീവനക്കാർക്കുള്ള
ശമ്പളം ബജറ്റു നൽകുന്നു.

വ്യവസായത്തിലും ഗതാഗതത്തിലും കൃഷിയിലും
തൊഴിലാളികൾക്ക് കൂലി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന
തിനുള്ള തുകയും സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റു് ബജറ്റിൽ ക
ണക്കിലെടുക്കപ്പെടുന്നു; ഒന്നുകിൽ നേരിട്ടുള്ള ധനവി
നിയോഗം മുഖേന, അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപനങ്ങൾ അവ
യുടെ ലാഭത്തിൽനിന്നു് ബജറ്റിലേക്കടയ്ക്കുന്ന സംഖ്യ
യിൽ ഇളവുചെയ്തുകൊണ്ടു്.

സർക്കാർ ക്രയവില

സർക്കാർ കാഷ്വികോലുന്നങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്റ്റേറ്റു
ഫാമുകൾക്കും കൂട്ടുകൃഷിക്കളങ്ങൾക്കും കൃഷിക്കാർക്കും

കൊടുക്കുന്ന വില ഉയർത്തുന്നതിന് സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിൽനിന്ന് ഗണ്യമായ സംഖ്യ ചിലവഴിക്കുന്നു.

യുദ്ധാനന്തര വർഷങ്ങളിൽ കാഷ്ചികോല്പന്നങ്ങൾക്കുള്ള സർക്കാർ ക്രയവില കാര്യമായതാണ്. അതേ സമയം ഈ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു നാടുകൾ കൊടുക്കുന്ന ചില്ലറ വില മുൻനിലവാരത്തിൽ നിന്നുകയോ ചില ഇനങ്ങളിൽ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്തു.

ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ട ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളുടെയും ലഘു-ഭക്ഷണവ്യവസായങ്ങൾക്കുവേണ്ട അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളുടേയും ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് കാഷ്ചികത്തൊഴിലാളികൾക്ക് പ്രചോദനം നൽകുകയാണ് ഈ ക്രയവില വർദ്ധനയുടെ ലക്ഷ്യം.

ഇക്കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിലായി ഗോതമ്പ്, മുത്താരി പയറ്റ്, പരുത്തി, മുധുരക്കിഴങ്ങ് മുതലായ വിളകളുടേയും ഗവേഷണങ്ങളുടേയും സർക്കാർ ക്രിയവില ഉയർത്തപ്പെട്ടു. 1965 ലാണ് അത്യന്തം സാരവത്തായ വിലക്കയറ്റമുണ്ടായത്. അന്ന് 300 കോടി രൂബിൾ ഈ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി വാഷിക ബജറ്റിൽ വക കാണപ്പെട്ടു.

വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ കൂലിയുടേയും കൂട്ടുകൂഷിക്കളങ്ങളിൽ പ്രതിഫലത്തിന്റേയും വർദ്ധനവേശീയ വരുമാനത്തിൽ അധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ

വ്യക്തഗുരുവരുമാനമായി വരുന്ന അംശത്തെ വികസിപ്പിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ഉപഭോഗസാധനങ്ങൾക്കുള്ള നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യത്തെ വിപുലീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് അത്തരം സാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനവും വില്പനയും വികസിപ്പിക്കുക ആവശ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ 15 ആണ്ടുകൾ (1950—1965) കിടയിൽ ചിലറ്റു വ്യാപാരത്തിന്റെ വിപുലീകരണം 4 ഇരട്ടിയോളം വർദ്ധിച്ചു; 1966-ൽ പിന്നെയും 8.5 ശതമാനം കണ്ടു വർദ്ധിച്ചു. ഈ വർദ്ധനയോടൊപ്പം പല സാധനങ്ങളുടേയും ചിലറ്റു വില വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ഉദാഹരണത്തിന് 1960—65 കാലത്തു കമ്പിളിറവസ്ത്രങ്ങൾ, ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് സാധനങ്ങൾ, ചിലതരം പാദരക്ഷകൾ, വാച്ചുകളും ക്ലോക്കുകളും, റേഡിയോ റിസീവറും റേഡിയോഗ്രാഫും, ചില പ്രത്യേക ഔഷധങ്ങൾ, ടിൻ പച്ചക്കറികളും പഴങ്ങളും, പഴനീരുകൾ മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വില കുറച്ചു. കൂടാതെ, നാട്ടിൻപുറത്ത് വിൽക്കുന്ന പല സാധനങ്ങളുടേയും വില 1966 നുശേഷം വെട്ടിക്കുറച്ചിട്ടുണ്ട്.

സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് ഉപഭോഗസാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനം ഇനിയും വികസിപ്പിക്കുന്നതിന് പ്ലാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യം അങ്ങേയറ്റം നിവർത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഷോപ്പുകളുടേയും സ്റ്റോറുകളുടേയും

മറ്റു വ്യാപാരസ്ഥാപനങ്ങളുടേയും പ്രവൃത്തി മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന് നടപടികൾ എടുക്കുന്നുണ്ട്. ധാരാളം പുതിയ ഷോപ്പുകൾ നിമിഷപ്പെടുന്നു; പ്രത്യേക ഇനങ്ങളിലുള്ള വ്യാപാരം വിപുലീകരിക്കപ്പെടുന്നു; വ്യാപാരസ്ഥാപനങ്ങളും നിർമ്മാണശാലകളും തമ്മിൽ കൂടുതൽ അടുത്ത സമ്പർക്കം പുലർത്തപ്പെടുന്നു; വിവിധ സാധനങ്ങൾക്കുള്ള നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി പഠനം നടക്കുന്നു.

ബാങ്ക് സൂക്ഷിപ്പുകൾ

സോവിയറ്റ് ജനതയുടെ വർദ്ധനവായ ഐശ്വര്യത്തിന് അവരുടെ സമ്പാദ്യങ്ങളുടെ അനുകൂലമായ വളർച്ച സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. 1966ന്റെ അന്ത്യത്തിൽ സേവിംഗ്സ് ബേങ്കുകളിലെ നിക്ഷേപസംഖ്യ 2300 കോടി റൂബിളോളമെത്തി. അതായത് 1958 ലെ ആകെ നിക്ഷേപത്തിന്റെ 2.6 ഇരട്ടി ജാസ്സുവാനെന്ന്.

ഇന്ന് സേവിംഗ്സ് ബേങ്കുകളിൽ മൊത്തം 6 കോടിയിലധികം നിക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ട്. ജോലിയെടുത്തു സമ്പാദിക്കുന്നവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷംപേക്കും സേവിംഗ്സ് ബേങ്കുകളിൽ അക്കൗണ്ടുണ്ടെന്നർത്ഥം.

ഈ ബേങ്കുകളിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട ഈ പണം ഫർണിച്ചർ, ടി. വി. സെറ്റ്, മോട്ടോർകാർ, എത്തിവപോലുള്ള സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുവാനും ദീർഘ

യാത്രചെയ്യുവാനും മറ്റുമാണ് സോവിയറ്റ് ജനങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കൂലി, ശമ്പളം, പെൻഷൻ മുതലായ പതിവ് വരുമാനങ്ങൾകൊണ്ട് അവർ നത്യച്ചിലവുകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

നേവിംഗ്സ് ബേങ്കുകൾ ഈ നിക്ഷേപ ഇടപാടുകൾക്ക് പുറമേ ജനങ്ങൾക്ക് മറ്റു പല ഉപകാരങ്ങളും ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നു. വാടകയും സാമൂഹ്യസേവനങ്ങൾക്കുള്ള സംഖ്യയും ട്രൈലിഫോൺകൾക്കുള്ള സ്ഥലമാറ്റ ചാർജും സ്വീകരിക്കുകയും മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കോടിക്കണക്കിൽ കൂടിയിരിക്കലുകൾ

ജനങ്ങളുടെ ജീവിതനിർവ്വഹാരം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാനമായ ഒരുവുകോലായിട്ടാണ് പാപ്പിസെസുകയ്യങ്ങൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. അഭിപ്രാനിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസപ്രദവും ആദായകരവുമായ പാപ്പിസെസുകര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിലും വിപ്ലവത്തിനു മുമ്പത്തെ റഷ്യയിൽ നിന്ന് പൈതൃകമായി ലഭിച്ച ഭവന ദൗർഭിക്ഷയാവസ്ഥ പരിഹരിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് അതീവ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

വിപ്ലവത്തിന്നു മുമ്പ് റഷ്യയിലെ പട്ടണങ്ങളും നഗരങ്ങളും എന്തുപോലിരുന്നെന്നു ഓർത്താൽ മാത്രമേ നാട്ടുകാരുടെ പാപ്പിടസൗകര്യങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപരമായി മെച്ചപ്പെട്ടതെന്നതിനുവേണ്ടി ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളുടെ ഗാംഭീര്യം വ്യക്തമാകുകയുള്ളൂ. ഹൃദയഭാഗത്തു് ആവൃന്താരുടെയും വ്യവസായ-വർത്തക പ്രമാണികളുടേയും രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങൾ, അവയ്ക്കു ചുറ്റിലും നാട്ടിപ്പതിനായിരത്തിന്റെ ചെറുക്കുടിലുകൾ — വ്യവസായത്തൊഴിലാളികളും ഓഫീസു ജീവനക്കാരും കൈവേലക്കാരും അവയിൽ താമസിച്ചു. മലമുത്ര വിസർജ്ജനത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾപോലുമില്ലാത്ത ഈ ചേരികളിൽ ജനങ്ങൾ തിങ്ങിത്തീരങ്ങിത്താമസിച്ചു. ഇതാണ് വിപ്ലവത്തിന്നു് മുമ്പത്തെ റഷ്യൻ നഗരം.

ഈ പട്ടണങ്ങളും നഗരങ്ങളും അടിമടിമാറിപ്പണിയുന്നതിന്നു് സോവിയറ്റധികാരത്തിന്റെ പ്രാരംഭവർഷങ്ങളിൽ തന്നെ തീവ്രശ്രമമാരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചേരികൾ തിരോടവിച്ചു. വൻതോതിൽ ഭവന നിർമ്മാണം സമാരംഭിക്കപ്പെട്ടു.

രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധം സോവിയറ്റു യൂണിയനിലെ നഗരങ്ങൾക്കും പട്ടണങ്ങൾക്കും കനത്ത നാശനഷ്ടങ്ങളേല്പിച്ചു. അതിക്രമിച്ചു് കടന്ന നാസികൾ 7 കോടി ചതുരശ്രമീറ്റർ വിസ്തൃതി വരുന്ന 1710 നഗരങ്ങളെയും പട്ടണങ്ങളെയും — അതായതു് വിപ്ലവാനന്തരം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടേടത്തോളം തന്നെ — പുണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു.

സോവിയറ്റ് ജനത ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിനു
ള്ളിൽ വമ്പിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ട് ആ മുറി
വുകളുണക്കി. പക്ഷതിയോളം പാർപ്പിടങ്ങൾ നാസി
കളാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട കീവിൽ അവിടുത്തെ ജന
ങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വിമോചനത്തിന്റെ ആദ്യനാളുകളിൽ
തന്നെ നഗരത്തെ പുനരുദ്ധരിക്കുക എന്ന കർത്തവ്യം
ആവേശപൂർവ്വം പൂർത്തിയാക്കി. ഓർനീറ്റ്സാ നഗ
രത്തിൽ, നീപ്പർ നദിയുടെ വലതുകരയിൽ സ്ഥിതി
ചെയ്യുന്ന നഗരഛായം നാസികളുടെ അധീനത്തിൽ
ഇരിക്കവേ തന്നെ, ഇടതുകരയിൽ പുനരധിവാസ പ്ര
വൃത്തി തുടങ്ങുകയുണ്ടായി. മറ്റു സോവിയറ്റ് റിപ്പ
ബ്ലിക്കുകളിലെ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ കീവൻ ജന
തയുടെ തുണയ്ക്കെത്തി.

നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട നഗരങ്ങളും പട്ടണങ്ങളും പണ്ടേ
പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വൻതോതിൽ ഭവനനി
ർമ്മാണമരാംഭിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. 1957 മുതൽ 1966
വരെയുള്ള കാലത്ത് മാത്രം 1120 ലക്ഷം ജനങ്ങൾ—
സോവിയറ്റ് ജനസംഖ്യയുടെ പക്ഷതിയോളം—പുതി
യ വസതികളിലേക്കു മാറിപ്പാക്കുകയോ പാർപ്പിടസൗ
കര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തു. 1966-70 കാ
ലത്ത് ഇനിയും 650 ലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങൾക്കു പാർ
പ്പിട സൗകര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെട്ടു കിട്ടുന്നതാണ്.

യുദ്ധാനന്തര വഷങ്ങളിൽ, മോസ്കോ, ലെനിൻ
ഗ്രാഡ്, കീവ്, ഖാർക്കോവ്, താഷ്കെന്റ് എന്നീ

വയും മറ്റു പല നഗരങ്ങളും പട്ടണങ്ങളും വ്യാപകമായ തോതിൽ പുതുക്കിപ്പണിയപ്പെട്ടു. നഗരങ്ങളിലെ ശുദ്ധജല വിതരണവും അഴക്കുചാൽ പദ്ധതിയും എത്രയോ മടങ്ങ് വിപുലീകരിക്കപ്പെട്ടു. നിരത്തു പാലം നിർമ്മാണം വൻതോതിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മോസേക്കോവിനു പുറമേ ലെനിൻഗ്രാഡിലും കീവിലും ത്ബിലിസിയിലും ഭൂഗർഭ റെയിൽവേകൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു.

ഭവനങ്ങളുടേയും സാമൂഹ്യസേവामന്ദിരങ്ങളുടേയും നിർമ്മാണത്തിന്റെ ചിലവിൽ സിംഹഭാഗവും സ്റ്റേറ്റ് റൂബളിൽ വകയിരുത്തപ്പെട്ടതാണ്. കൂടാതെ, ഭവനനിർമ്മാണത്തിന് ഗണ്യമായ ഒരു തുക വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾ അവയുടെ ലാഭത്തിൽനിന്ന് നീക്കിവെക്കുന്നു. വായ്പകൾ നൽകിയും എടുപ്പുസാമാനങ്ങൾ സപ്ലൈ ചെയ്തും നിർമ്മാണത്തിൽ സഹായിച്ചും സ്റ്റേറ്റ്, സ്വകാര്യാടിസ്ഥാനത്തിലും സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിലും ഭവനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ നാട്ടുകാർക്ക് സാധിക്കുന്ന സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ വീടുകൾ കെട്ടുന്നതിനു മൊത്തം ചിലവിന്റെ 60 ശതമാനം വരുന്ന സംഖ്യ 15 വർഷത്തെ കാലാവധിക്കു വായ്പയായനുവദിക്കുന്നു.

ഒട്ടാകെ പുതുക്കിപ്പണിയുക ഉൾപ്പെടെ വീടുകളുടെ പരിപാലനത്തിനുള്ള ചിലവുകളിൽ ഗണ്യമായ

ഭാരം ഗവണ്മെന്റ് വഹിക്കുന്നു. കുടിയന്മാർ അടുത്തു വാടക ഈ ചിലവുകളുടെ തുല്യമായ ഒരംശമേ വരൂ. അല്പാനിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വസതികൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന വാടക അവരുടെ മൊത്തം വരുമാനത്തിന്റെ 4 ഓ 5 ഓ ശതമാനമേ ആവൂള്ളൂ.

പൊതു ഉപഭോഗനിധി

സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണസാഹചര്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതനിലവാരം അവരുടെ വ്യക്തിഗതവരുമാനത്തിന്റെ മാത്രം ഫലമല്ലതന്നെ. ജനങ്ങളുടെ ഭൗതികവും സാംസ്കാരികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പൊതു ഉപഭോഗനിധിയിൽ നിന്ന് ചിലവഴിക്കുന്ന സംഖ്യ പ്രസ്തുത വരുമാനങ്ങളിലേക്കുള്ള കാര്യമായ മുതൽകൂട്ടാണ്.

സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ ഇനങ്ങൾക്കുള്ള സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റ് വിഹിതങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് ഈ ഉപഭോഗനിധി മുഖ്യമായും സ്വരൂപിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇന്ന് ഈ നിധിയുടെ 85 ശതമാനം ബജറ്റ് വഹിക്കുന്നു, ബാക്കി സ്റ്റേറ്റ് വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളും കൂട്ടുകൃഷിക്കളങ്ങളും തൊഴിലാളികൾക്കും ഓഫീസ് ജീവനക്കാർക്കും കൃഷിക്കാർക്കുമുള്ള സാംസ്കാരികവും സാമൂഹ്യവുമായ സേവനങ്ങൾക്കായി നീക്കിവെക്കപ്പെട്ട പണംകൊണ്ടു നികത്തുന്നു,

ഈ നിധിയുടെ സഹായത്തോടെ സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ്, ദേശീയ വരുമാനത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ നേരിട്ടു നിവർത്തിക്കുന്ന ആ അംശത്തിന്റെ കൂടുതലായുള്ള വളർച്ചയ്ക്കു വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നു. സൗജന്യ വൈദ്യസഹായത്തിനും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും, പെൻഷനും ഗ്രാന്റും അനുവദിക്കുവാനും, ജനങ്ങളുടെ ജീവത്തായ മാരാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിനും ഈ നിധി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

ജനകീയാവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്നതിന് ദേശീയ വരുമാനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഉപഭോഗനിധി വഹിക്കുന്ന സുപ്രധാനമായ പങ്ക് താഴെ വിവരിക്കുന്ന പട്ടികയിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:

കൊല്ലം	സോവിയറ്റ് ദേശീയ വരുമാനം (100 കോടി രൂബിളിൽ)	പൊതു ഉപഭോഗ നിധി
1958	127.7	23.8
1960	145.0	27.3
1964	181.3	36.7
1965	192.6	41.5

കൂലിയും ശമ്പളവും വാങ്ങുന്നവരുടെ യഥാർത്ഥവരുമാനം പൊതു ഉപഭോഗനിധിയുടെ ചിലവിൽ മുനി

ലൊനിലധികം വർദ്ധിച്ചു. 1966-70 കാലത്ത് ഈ നിധിയിൽ നിന്ന് 6000 കോടി രൂബിൾ ചിലവഴിക്കപ്പെടുന്നതാണ്,

ഈ നിധികൊണ്ട് സോവിയറ്റ് ജനതയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന ഉപകാരങ്ങളെ കാണിക്കുന്ന ഒരു ഉദാഹരണമിതാ. ഇവാനോവ് റീജ്യനിൽ 6 ക്ലൈംറൈൽ മില്ലുകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന 746 തൊഴിലാളികളുടെ കുടുംബ ബജറ്റുകൾ പരിശോധിച്ചതിൽ, അവരുടെ വരുമാനത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ താഴെ പറയും പ്രകാരമാണെന്ന് കാണുകയുണ്ടായി: കൂലിയും ശമ്പളവും 65.8 ശതമാനം, സാമൂഹ്യ ഇൻഷുറൻസിൽനിന്നുള്ള രോഗവേതനവും പെൻഷനും 9.3 ശതമാനം; സൗജന്യവൈദ്യസഹായം 3.9 ശതമാനം; കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ശിശുപാലനത്തിനും 9.2 ശതമാനം.

സുഖവാസകേന്ദ്രങ്ങൾക്കും കുട്ടികൾക്കായുള്ള സമ്മർ കേമ്പുകൾക്കും വീടുകളുടെ പരിപാലനത്തിനും ജനങ്ങൾക്കുള്ള സാംസ്കാരികസേവനങ്ങൾക്കും മറ്റു ആവശ്യങ്ങൾക്കും സ്റ്റേറ്റ് നീക്കിവെക്കുന്ന ഫണ്ടുകൾ ഈ കുടുംബങ്ങളുടെ വരുമാനത്തിൽ ഗണ്യമായ സംഖ്യ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയുടെ വളർച്ചയോടൊന്നിച്ച്, ജനങ്ങളുടെ സർവ്വതോമുഖമായ വികാസത്തിനും അവരുടെ ഭൗതികവും ബൗ

ലികവുമായ ആവശ്യങ്ങളുടെ പരമാവധി പുത്തീകരണത്തിനുമുള്ള വമ്പിച്ച സാധ്യതകൾ പ്രദർഭവിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കുള്ള സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ സേവനങ്ങളുടെ തുറകളിൽ സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റ് വഹിക്കുന്ന മപ്രവൃദ്ധമായ ചിലവ് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു, (പട്ടിക നോക്കുക):

(100 കോടി രൂബിളിൽ)

	1950	1955	1965	1967
സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക ഇനങ്ങൾക്കു (താഴെ പറയുന്നവ ഉൾപ്പെടെ) മൊത്ത ചിലവ്	11.7	14.7	38.2	42.9
ആരോഗ്യസേവനവും കായികാഭ്യാസവും	2.2	3.1	6.7	7.4
സാമൂഹ്യ ഇൻഷുറൻസ് സുരക്ഷിതത്വവും വിദ്യാഭ്യാസവും ശാസ്ത്രവും സംസ്കാരവും	3.8	4.7	14.1	15.9
	5.7	6.9	17.5	19.6

ദേശീയ വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ശതമാനം പൊതു ഉപഭോഗനിധിയിൽ സ്വരൂപിക്കുക വഴി ജനങ്ങൾക്ക് സാമൂഹികവും സാമൂഹ്യവും സമുചിതവുമായ വൈദ്യസഹായം നൽകുവാനും സമുദായത്തിലെ സ

മസ്കാംഗങ്ങളുടെയും താല്പര്യങ്ങൾക്കനുഗുണമായുള്ള ഒരു പൊതു വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം വികസിപ്പിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു.

ദേശവ്യാപകമായും സർക്കാർ ചിലവിലും സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആരോഗ്യ-വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങൾ സോവിയറ്റ് ജനതക്ക് ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ള സേവനത്തിനനുപുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. മാനുഷിക പ്രതിഭയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റേയും മഹത്തായ നേട്ടങ്ങളെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വകാര്യപരവുമായ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക എന്ന സംഭാവ്യത അവ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1966-ൽ 40 ലക്ഷത്തിൽപരം ഡോക്ടർമാരും വൈദ്യരംഗത്തെ മറ്റു പ്രവൃത്തിക്കാരും 60 ലക്ഷം അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ മറ്റു പ്രവൃത്തിക്കാരും പൊതു ഉപഭോഗനിധിയിൽനിന്ന്, അതായത് മുഖ്യമായും സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റു ബജറ്റിൽനിന്ന് തങ്ങളുടെ ശമ്പളം പറ്റി. 5 കോടി കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന പൊതു വിദ്യാലയങ്ങളുടേയും 80 ലക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികളുള്ള ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടേയും ചിലവുകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നത് ഈ നിധിയിൽനിന്നാണ്. ഈ നിധിയിൽനിന്നുതന്നെ 320 ലക്ഷത്തിലധികമാളുകൾ പെൻഷൻ വാങ്ങുന്നുമുണ്ട്.

സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ നടപടികൾക്കായുള്ള ധനവ്യയങ്ങൾ സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് ബജ.

റബിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ചിലവിനങ്ങളിൽ പെടുന്നു. കഴിഞ്ഞ പത്താണ്ടുകാലത്തു് മാത്രം ഈ ചിലവിനങ്ങൾ 2.3 ഇരട്ടികണ്ടു വർദ്ധിക്കുകയും മൊത്തം ബജറ്റിന്റെ 40 ശതമാനത്തോളം വരുകയും ചെയ്തു. 1955-ൽ അതു് 27.3 ശതമാനമായിരുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ ഇനങ്ങൾക്കുള്ള ചിലവു് മറെറല്ലാ ബജറ്റ് വിഹിതങ്ങളേക്കാൾ സത്പരമായി വളന്നുവെന്നർത്ഥം.

ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യകാര്യ ത്തിലുള്ള വ്യഗ്രത

സോവിയറ്റ് നാടിന്നു് ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യ സംരക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ശാഖോപശാഖകളായുള്ള ഒരു സംഘടനാ വ്യവസ്ഥയുണ്ടു്. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെയും ഏറ്റവും ആധുനികമായ സിദ്ധികളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതിന്മേൽ അടിയുറപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസ്ഥയാണതു്. അതിന്നുവേണ്ടി സ്റ്റേറ്റ് നിർദ്ദേശമായി ധനവ്യയം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

വൈദ്യസ്ഥാപനങ്ങൾ അവയുടെ വ്യാപാരം ഉത്തരവുവം തൊട്ടു് തെക്കേ അറ്റത്തെ പർവ്വതനിരകൾ വരെ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ വിദൂരദിഗന്തങ്ങളിലേക്കു് വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

1967-ലെ ബജറ്റ് 24 ലക്ഷം ബെഡ്ഡുകളോടു കൂടിയ ആസ്ത്രീകൾക്ക് പണം നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് 1955 ലെക്കാൾ 10 ലക്ഷം ബെഡ്ഡുകൾ ജാസ്സീയാണ്.

ആസ്ത്രീകളിലും ഔട്ട് പേഷ്യൻറ് ക്ലിനിക്കുകളിലും മറ്റു വൈദ്യസ്ഥാപനങ്ങളിലുമായി 600 ഓളം ഡോക്ടർമാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഡോക്ടർമാരുടെ അസിസ്റ്റന്റുകളും നർസുമാരും മറ്റു പ്രവർത്തിക്കാത്തവരും ധാരാളം പേർ വേറെയുമുണ്ട്. . ഡോക്ടർമാരുടെ സംഖ്യയിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ലോകത്തു് ഒന്നാം സ്ഥാനമലങ്കരിക്കുന്നു. 1965-ൽ പതിനായിരം ജനങ്ങൾക്ക് ഇത്ര സോക്ടർമാർ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണക്കാക്കിയാൽ; സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ 23.9; പശ്ചിമജർമ്മനിയിൽ 19.4; അമേരിക്കയിൽ 18.4; ഫ്രാൻസിൽ 15.4; ബ്രിട്ടനിൽ 14.7.

ചികിത്സാലയങ്ങളും ഉല്പാദനശാലകളും തമ്മിലുള്ള അടുത്തബന്ധം സോവിയറ്റ് ആരോഗ്യസംരക്ഷ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ സുപ്രധാനമായ മേന്മയാണ് ഫാക്ടറികളിലും പ്ലാന്റുകളിലും, സ്റ്റോറു് ഫാമുകളിലും, കലക്ടീവ് ഫാമുകളിലും, ഡോക്ടർമാർ തൊഴിലാളികൾക്കും ജീവനക്കാർക്കും വൈദ്യസഹായം നൽകുക മാത്രമല്ല ചെയ്യാറുള്ളതു്. അവർ പണിയെടുക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ തൊഴിൽ-ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകക്കൂടി ചെയ്യുന്നു; മാനേജ്മെന്റിനൊക്കെ

ണ്ടു തൊഴിലാളിസംരക്ഷണത്തിനും തൊഴിലിനു ഏറ്റവും പറ്റിയ സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ എല്ലാ നടപടികളും എടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉദാഹരണത്തിനു്. പാവലോഡോ — പൊസാദു വർസ്തേഡ് ഫാക്ടറി എടുത്തോളൂ. അവിടെ 5300 തൊഴിലാളികളുണ്ട്. അതിനു് ഒരു ഔട്ട്പേഷ്യൻ ക്ലിനിക്കുണ്ട്; ശസ്ത്രക്രിയ, എക്സ്റേ മുതലായ വകുപ്പുകളുമുണ്ട്. അവയിലെല്ലാം കൂടി 75 ലധികം വൈദ്യപ്രവർത്തകരുണ്ട്.

വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിലെ വൈദ്യസഹായ കേന്ദ്രങ്ങൾക്കു് പ്ലാമെ, ജനങ്ങൾ പാർക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ചെന്ന് വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിനു് ശാഖോപശാഖകളായി പരന്നു പടർന്നു കിടക്കുന്ന ചികിത്സാസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഒരു വലക്കെട്ടുണ്ട്. ക്ഷയം, അർബുദം, നേത്രരോഗം, ത്വക്ക്രോഗം മുതലായവക്കു് പ്രത്യേക ചികിത്സനൽകുന്ന വൈദ്യസഹായകേന്ദ്രങ്ങളും ആസ്ത്രികളും സോവിയറ്റുയൂണിയനിൽ വ്യാപകമായതോതിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ജില്ലാ ഔട്ട്പേഷ്യൻറു് ആസ്ത്രികളിൽ നിന്നു് ഡോക്ടർമാർ ഭവനങ്ങളിൽ ചെന്ന് ചികിത്സിക്കുകയും മോട്ടോർ-വിമാനത്തുംബുലൻസുകൾ മുഖേന വൈദ്യസഹായം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം സുവ്യവസ്ഥിതമാണു്.

വൈദ്യസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് ധനവ്യയം ചെയ്യുന്നതു് മുഖ്യമായും സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിൽനിന്നാണെന്നു നേർ

ത്തെപറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ, വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളും കൂട്ടുകൃഷിക്കളങ്ങളും പ്രധാനമായും അവക്കുള്ളിൽ വേണ്ട വൈദ്യസ്ഥായത്തിനുള്ള ചിലവുകളിൽ കുറച്ചൊക്കെ സ്വയം വഹിക്കുന്നുണ്ട്.

സോവിയറ്റ് ആരോഗ്യസേവനം ചികിത്സയേയും രോഗനിവാരണത്തെയും കൂട്ടിയിണക്കുന്നു. വൈദ്യസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ചുമതല രോഗങ്ങൾക്ക് ചികിത്സിക്കുക, മാത്രമല്ല, രോഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന കാരണങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുകകൂടിയുണ്ട്. ഈ കാരണങ്ങളെ നിർമ്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിന് അവ ഗവണ്മെണ്ടുമായും ട്രേഡ് യൂണിയനുമായും മറ്റു സംഘടനകളുമായും സഹകരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നു. കിടത്തി ചികിത്സിക്കുന്ന വൈദ്യസ്ഥാപനങ്ങളെയും മരുന്നു കൊടുത്ത് വിട്ടുന സ്ഥാപനങ്ങളെയും ഏതാനും വർഷം മുമ്പ് കൂട്ടിയിണക്കുകയുണ്ടായി. . . ഈ സമ്പ്രദായം ഔട്ട് പേഷ്യൻറ് ആസ്പത്രിയിലെ ഡോക്ടർക്ക് തന്റെ രോഗിയെ വീട്ടിലും പോളിക്ലിനിക്കിലും ആസ്പത്രിയിലും ചെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുക സാധ്യമാക്കിത്തീർത്തു.

സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും ആരോഗ്യസംരക്ഷണം

ഗർഭിണികളുടെയും മുലകൊടുക്കുന്ന അമ്മമാരുടെയും കുട്ടികളുടെയും ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിന് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ വമ്പിച്ച പ്രാധാന്യം കല്പിക്ക

പ്പെടുന്നു. സ്ത്രീകൾക്ക് സർക്കാർ ചിലവിൽ 112 ദി
 വസത്തെ പ്രസവകാലലീവ് ലഭിക്കുന്നു; അതിന്ന് പു
 രമെ, ശിശുവിനെ പരിപാലിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ
 സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ ഒരു സഹായധനവും ലഭിക്ക
 ന്നു. വൻകുടുംബങ്ങളുടെ അമ്മമാർക്കും അവിവാഹി
 ത മാതാക്കൾക്കും സർക്കാരിൽ നിന്ന് ക്രമമായ സ
 ഹായധനം കിട്ടുന്നു.

അമ്മമാക്കുള്ള സഹായധനമായും കുട്ടികളുടെ
 പരിപാലനത്തിനും സർക്കാർ ചിലവാക്കുന്ന
 സംഖ്യ. (10 ലക്ഷം റൂബിളുകളിൽ)
 1940 1965

മൊത്തം ചിലവ് (താഴെ പറയു ന്ന ഇനങ്ങളിൽപ്പെട്ടൊ	601.9	4,233.2
വൻകുടുംബങ്ങളുള്ള അമ്മമാർ ക്കും അവിവാഹിതമാതാക്കൾക്കു മുളള സഹായധനം	122.9	461.8
വേതനത്തേടുകൂടിയ പ്രസവകാ ലാവധിയും ശിശുപരിപാലന ത്തിന്ന് വേണ്ട സാധനങ്ങൾ വാ ങ്ങാനുള്ള സഹായധനവും	55.8	616.1
ശിശുവേനങ്ങളിലും ബാലവാദി കളിലും ക്രിഷ്ണകളിലും ക്യാമ്പുക ളിലും വിദ്യാലയേതര സ്ഥാപന ങ്ങളിലും ശിശുപരിപാലനചിലവ്	429.2	3,155.5

മാതൃത്വം സോവിയറ്റുയൂണിയനിൽ ഒരു ബഹു മതിയാണ്. അതിന്ന് കീർത്തിമുദ്രകളും പട്ടങ്ങളും നൽകപ്പെടുന്നു. 88,000 സ്ത്രീകൾക്ക് “വീരമാതാ” പട്ടം നൽകപ്പെട്ടു; 90 ലക്ഷത്തിലധികം സ്ത്രീകൾക്ക് “മാതൃശ്രീ”യും “മാതൃത്വമെഡൽ” സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടു.

പ്രസവാസ്ത്രീകളും സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കുമുള്ള ഷൗട്ട്പേഷ്യൻറു ക്ലീനിക്കുകളും ശാഖോപശാഖകളായി പടന്ന് പന്തലിച്ചുകിടക്കുന്നു. അതിന്റെ ചിലവ് സ്റ്റേറ്റ്ബജറ്റു വഹിക്കുന്നു. 1965-ൽ പ്രസവാസ്ത്രീകളിലും വാർഡുകളിലും 418,000 കിടക്കകളുണ്ടായിരുന്നു. വിപ്ലവത്തിന് മുമ്പത്തെ റഷ്യയിലാകട്ടെ 7500 കിടക്കകൾ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്.

പ്രീ സ്കൂൾ സ്ഥാപനങ്ങളിലും സ്കൂളുകളിലും കുട്ടികൾ ഡോക്ടർമാരുടെ നിരന്തരനിരീക്ഷണത്തിലാണ്. 1967-ൽ 90 ലക്ഷത്തിലധികം കുട്ടികൾ ബാലവാടികളിലും ക്രിഷ്ണകളിലുമുണ്ട്. ഈ സംഖ്യ 1950-ലേതിന്റെ 8 ഇരട്ടിയാണ്. ലക്ഷക്കണക്കിൽ കുട്ടികൾ ഗ്രീഷ്മകാലമന്ദിരങ്ങളിലും സുഖവാസകേന്ദ്രങ്ങളിലും തങ്ങളുടെ അദ്ധ്യയനകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു.

സൗജന്യവൈദ്യസഹായവും ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിൽ സ്റ്റേറ്റിനുള്ള വ്യഗ്രതയും സോവിയറ്റുയൂണിയനിൽ നിത്യസമ്പ്രദായമായിട്ട് കാലമേറെയായി.

മോസ്കോവിലെ കീവ് ജില്ലയിൽ 50-ാം നമ്പർ കുട്ടികളുടെ ക്ലിനിക്കിന്റെ മുഖ്യ ഭിഷക് എം. ഷുറോവാ ഒരു മെഡിക്കൽ ജേണലിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതുകയുണ്ടായി:

“ആരോഗ്യസേവനത്തിനുള്ള സ്റ്റേറ്റുവ്യവസ്ഥിതിയെയും കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനുള്ള ബജറ്റ് വിഹിതങ്ങളെയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, ഓരോ കുട്ടിക്കും ഓരോ ചികിത്സക്കും എത്ര ചിലവാക്കണമെന്നാലോചിച്ചു ഞാൻ ഒരിക്കലും എന്റെ സമയാ പാഴാക്കിയിട്ടില്ല. എന്റെ അഭിരുചി ഉണർത്തപ്പെട്ടു. ഞാൻ വസ്തുശേഖരങ്ങളിലേക്ക് നോക്കുവാനും കണക്ക് കൂട്ടുവാനും തുടങ്ങി.”

ആന്ദ്രീ വറോബ്യാവ് പ്രസ്തുത ക്ലിനിക്കിലെ ഒരു പതിവുകാരനാണ്. ഈ കുട്ടികളുടെ ആദ്യത്തെ 5 വർഷങ്ങളിൽ 14 ഡോക്ടർമാരും 18 നർസുമാരും അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയുണ്ടായി. അതായത്, ഈ ശിശുവിന്റെ സാധാരണഗതിയിലുള്ള വളർച്ചക്ക് 32 വൈദ്യപ്രവർത്തകർ തങ്ങളുടെ പരിജ്ഞാനവും പരിചയവും പ്രയോഗിക്കുകയും തങ്ങളുടെ യത്നങ്ങൾ നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നർത്ഥം.

ഒരു ഏകദേശകണക്ക് അനുസരിച്ച്, ഈ അഞ്ച് വർഷങ്ങളിൽ മാത്രം, ഈ കുട്ടിയുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനും ചികിത്സക്കുമായി ആകെ 254 റൂ

ബീൾ സ്റ്റേറ്റ് ചിലവാക്കി; ഒരു വഷം 50 രൂബൾ വീതം. ക്ലീനീകരണവും ബാലവാടിയുടെയും മറ്റും നിർമ്മാണ-സജ്ജീകരണചിലവുകൾ ഇതിലുൾപ്പെടുകയില്ല. ആരോഗ്യവോശ്യാവിനെപ്പോലുള്ള ദശലക്ഷക്കണക്കിൽ കുട്ടികൾ സോവിയറ്റ്യൂണിയനിലുണ്ട്.

സോവിയറ്റ് ആരോഗ്യവകുപ്പുനേടിയ നേട്ടങ്ങൾ സോവിയറ്റ്ജനതയുടെ ആരോഗ്യത്തെയും അവരുടെ പ്രവൃത്തിശേഷിയെയും ആയുർദൈർഘ്യത്തെയും സഹായിക്കുന്നു. അവയുടെ ഫലമായി രോഗനിരക്കും മരണനിരക്കും തുലോം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ്യൂണിയനിലെ മരണനിരക്ക് വിപ്ലവത്തിന്മുമ്പത്തെ സ്ഥിതിയെ അപേക്ഷിച്ച് കാൽഭാഗമായിച്ചുരുങ്ങുകയും ലോകത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും താഴ്ന്നനിരക്കിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

പുതിയ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി ജനങ്ങൾക്കുള്ള വൈദ്യസഹായം ഇനിയും വിപുലീകരിക്കുന്നതിന് വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുന്നു. ധാരാളം പുതിയ ആസ്ത്രികളും ഔട്ട്പേപ്പർറുക്ലീനീകരണവും സുഖവാസകേന്ദ്രങ്ങളും കുട്ടികൾക്കുള്ള ശിശിരങ്ങളും സ്റ്റോർട്സ് സൗകര്യങ്ങളും നിർമ്മിക്കപ്പെടും. ഔഷധങ്ങളുടെയും ചികിത്സോപകരണങ്ങളുടെയും സാമഗ്രികളുടെയും ഉല്പാദനം വിപുലീകരിക്കപ്പെടും. രോഗനിരോധനം ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുവാനും, കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യം വളർത്തുവാനും, കായികാഭ്യാസവും സ്റ്റോർട്സും വികസിപ്പി

ക്കുവാനും, പരിസരം-വായുവും വെള്ളവും-ശുചീകര
 ക്കുവാനും, സോവിയറു് ജനതയുടെ തൊഴിൽ-ജീവി
 തസാഹചര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുവാനും നടപടികൾ
 ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

സാമൂഹ്യഇൻഷുറൻസും പെൻഷനും

സ്റ്റോറുസാമൂഹ്യഇൻഷുറൻസും സംരക്ഷണവും
 സോവിയറുജനതയുടെ ഭൗതികസുരക്ഷിതത്വവ്യവ
 സ്ഥിതിയിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു പങ്ക് വഹിക്കുന്നു.
 അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു് രോഗവും അംഗവൈക
 ല്യവും വാർദ്ധക്യവും മറ്റുമായ കാരണങ്ങളാൽ താ
 ല്ലാലികമോ ശാശ്വതമോ ആയ അവശത വന്നുഭവി
 ക്കുമ്പോൾ, ധനസഹായം നൽകുകയാണ് അതു് കൊ
 ണ്ടു് പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

താല്ലാലികമോ സ്ഥിരമോ ആയ അവശതക്കു്
 പാത്രമാകുന്ന ജീവനക്കാർക്കും അന്നദാതാക്കൾ നഷ്ട
 പ്പെടുന്ന കടുംബങ്ങൾക്കും സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ്
 സഹായം നൽകുന്നു. പട്ടാളക്കാർക്കും അവരുടെ കു
 ടുംബങ്ങൾക്കും ജന്മനാ അംഗവൈകല്യമുള്ളവർക്കും
 ശാസ്ത്രകാരർക്കും വിദാർത്ഥികൾക്കും മറ്റുചില വിഭാഗ
 ങ്ങൾക്കും പെൻഷൻ നൽകുന്നതും സാമൂഹ്യസംരക്ഷ
 ണനിധിയിൽനിന്നാണ്.

താഴെപറയുന്ന തത്വങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ളതാണ് ജീവനക്കാരുടെ സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ്;

സോവിയറ്റ് രൂപീകരണത്തിൽ സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് മുഴുവനും സർക്കാർ ചിലവിലാണ്;

പ്രവൃത്തിസ്ഥലമോ വേദനസമ്പ്രദായമോ ലിംഗവ്യത്യാസമോ ദേശീയതയോ പരിഗണിക്കാതെ സ്ഥിരമോ കാലികമോ താല്പര്യലികമോ ആയ ജോലിയെടുക്കുന്ന എല്ലാ ജീവനക്കാർക്കും ഇൻഷുറൻസ് ബാധകമാണ്;

രോഗം, അംഗവൈകല്യം, വാർദ്ധക്യം മുതലായ കാരണങ്ങളിൽ അവശരായിത്തീരുന്ന എല്ലാ ജീവനക്കാർക്കും, ഗർഭകാലത്തും പ്രസവകാലത്തും സ്ത്രീകൾക്കും സഹായം നൽകപ്പെടുന്നു. ഇൻഷുർ ചെയ്യപ്പെട്ട ആളുകളുടെ കുടുംബങ്ങൾ സാമൂഹ്യസുരക്ഷണത്തിനും വിധേയരാണ്;

ഇൻഷുറൻസിൽ ഉയർന്ന ഒരു സംരക്ഷണനില വാരം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിക്കനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം എന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രമാണത്തിന് അനുസാരമായിരിക്കും അതിന്റെ പരിമാണം; പല സന്ദർഭങ്ങളിലും സഹായധനമോ പെൻഷനോ പറയുന്നതിനു മുമ്പ് ആ ആൾക്ക് കിട്ടിയ മുഴുവൻ വരുമാനത്തോളമെത്തും;

സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസിന്റെ ദേശപ്രാപകമായ വിധാനം, സൗജന്യവൈദ്യസഹായത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സർക്കാർ ചിലവിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ആരോഗ്യസാരക്ഷണ നടപടികളുടെ വ്യാപകമായ വ്യവസ്ഥിതിയോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുന്നു;

ഇൻഷുറൻസ് വ്യാപകമായ ഒരു ജനാധിപത്യ ട്രിസ്ഥാനത്തിൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു.

അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ നൽകുന്ന അദ്ധ്വാനത്തിനനുസരിച്ച് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ നേരിട്ട് നിവർത്തിക്കുന്ന ദേശീയവരുമാനവിഹിതത്തെ സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് സമ്പ്രദായം വിപുലീകരിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യരക്ഷാനിധിയിൽനിന്ന് തൊഴിലാളികൾക്കും ഓഫീസ് ജീവനക്കാർക്കും ലഭിക്കുന്ന ഗ്രാൻറും വേതനങ്ങളും അവരുടെ വരുമാനത്തിന്റെ ഭദ്രതവർദ്ധിപ്പിക്കുകയും വരുമാനത്തിലേക്ക് മുതൽ കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു,

വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളും സംഘടനകളും അടക്കുന്നവരികളും ബജറ്റിൽ നേരിട്ടുവകയിരുത്തുന്ന തുകകളും ചേർത്താണ് സോവിയറ്റുയൂണിയനിൽ സാമൂഹ്യ ഇൻഷുറൻസ് നിയമിതപര്യവേഷിക്കപ്പെടുന്നത്. സാമൂഹ്യസാരക്ഷണത്തിനുള്ള മുഴുവൻ ചിലവും സ്റ്റേറ്റുബജറ്റ് വഹിക്കുന്നു.

കൃഷിക്കാരുടെ സാമൂഹ്യസംരക്ഷണത്തിനുള്ള അടങ്കലുകളിൽ ഗണ്യമായ അംശം കൂട്ടുകൃഷിക്കളങ്ങളുടെ വകയാണ്. പക്ഷെ, ജനങ്ങൾ—തൊഴിലാളികളും ഓഫീസ് ജീവനക്കാരും കൃഷിക്കാരും—സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് നിധിയുടെ രൂപീകരണത്തിൽ ഭാഗഭാക്കകളാകുന്നില്ലെന്ന വസ്തുത എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്. അവർ തങ്ങളുടെ വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഈ നിധിയിലേക്ക് ഒന്നും അടക്കുന്നില്ലതന്നെ.

സോവിയറ്റ് ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ വളച്ച സാമൂഹ്യ ഇൻഷുറൻസ്-സംരക്ഷണ വ്യവസ്ഥയുടെ നിരന്തരമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും പെൻഷനുകളുടെയും ഗ്രാൻറുകളുടെയും തോതിന്റെ വർദ്ധനയ്ക്കും പെൻഷൻ പറ്റുന്നവർക്ക് കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങളുടെ ലഭ്യിക്കും അവസരം നൽകുന്നു.

സാമൂഹ്യഇൻഷുറൻസ് ബജറ്റ്

സാമൂഹ്യ ഇൻഷുറൻസ് നിധികൊണ്ടാണ് സ്റ്റേറ്റ് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസിന്റെ ബജറ്റുണ്ടാക്കുന്നത്. അഖിലയൂണിയൻ ട്രേഡ് യൂണിയൻ സെൻട്രൽ കൗൺസിലും ട്രേഡ് യൂണിയനുകളുടെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയും തദ്ദേശട്രേഡ് യൂണിയൻ സംഘടനകളും സ്റ്റേറ്റ് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസിനെ നിയന്ത്രിക്കുകയും കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫാക്ടറിയിലും

പ്ലാൻറിലും ഷോപ്പിലും ട്രേഡ് യൂണിയൻ കമ്മിറ്റികൾ ക്ഷേമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് കമ്മീഷന്റെയും പെൻഷൻ കമ്മീഷന്റെയും അംഗങ്ങൾ പ്രസ്തുതപ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു.

റഷ്യൻ ഫെഡറേഷനിൽമാത്രം സ്റ്റോക്ക് സോഷ്യൽ സെക്യൂരിറ്റി ആഫീസുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട 2000ത്തോളം പൊതുസ്ഥിതികളുണ്ട്. അവയുടെ 30,000 സ്വയം സന്നദ്ധാംഗങ്ങൾ പെൻഷൻപറുന്നവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കുന്നതിന് ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു.

70,000-ത്തിലേറെ പ്രവർത്തകർ വേറെയുണ്ട്. പെൻഷനുള്ള ഹരജികൾ സ്വീകരിക്കുക, ആവശ്യമുള്ള രേഖകൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സഹായിക്കുക, പെൻഷൻ പറയുന്നവർക്ക് ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുക, അവരുടെ ധനസ്ഥിതിയെയും പാപ്പിൾസുകാര്യങ്ങളെയും പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുക എന്നിവപോലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരാണവർ. ഇൻഷുറൻസ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഈ പ്രവർത്തകരുടെ ഭാഗഭാഗിത്വം അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ നല്ല സേവനം ലഭ്യമാക്കുകയും നിധിയുടെ ചിലവിന്മേൽ വ്യാപകമായ പൊതുജനനിയന്ത്രണത്തിന് ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ട്രേഡ് യൂണിയൻ ഘടകങ്ങൾ സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസിനുള്ള അടങ്കലുകൾ തയ്യാറാക്കുകയും അംഗീക

രിക്കുകയും, നിശ്ചിതചിലവിനങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുകയും, ആവശ്യമായ തുക പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾ പെൻഷ്യൻനിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ പങ്കെടുക്കുകയും സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബജറ്റ് നിധിയിൽനിന്നുള്ള ചിലവു പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്റ്റേറ്റുസോഷ്യൽഇൻഷുറൻസ് ബജറ്റ് സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിന്റെ അവിഭാജ്യഭാഗമാണ്. 1967 ലേക്ക് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബജറ്റിൽ 1200 കോടി രൂബിൾ വകയിരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1955-ലേതിന്റെ 4 ഇരട്ടി അധികമാണിത്.

ഈ ബജറ്റിന്റെ വളർച്ച കൂലിയും ശമ്പളവും വാങ്ങുന്നവരുടെ വർദ്ധമാനമായ സംഖ്യയുമായി മാത്രമല്ല, സുപ്രധാനമായ ഒരു പരിധിവരെ അവരുടെ ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതനിലവാരവുമായും ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. അങ്ങിനെ, ഓരോ വ്യവസായതൊഴിലാളിക്കും ഓഫീസ് ജീവനക്കാരനും സാമൂഹ്യസുരക്ഷിതത്വത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള സ്റ്റേറ്റിന്റെ ചിലവ് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇരട്ടിയിലധികമായിട്ടുണ്ട്.

പെൻഷ്യനും രോഗകാലവേതനവും പ്രസവകാലത്തുമായും സുഖവാസകേന്ദ്രങ്ങളിലെ ചിലവുമാണ് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബജറ്റിലെ മുഖ്യ ചിലവിനങ്ങൾ. താഴെകൊടുക്കുന്ന പട്ടിക 1965-ലെ സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബജറ്റിലെ ചിലവിനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു:

(100 കോടി രൂപയിൽ)

ആകെ ചിലവ്	10.4
രോഗകാലവേതനം	1.9
പ്രസവകാലസഹായം	0.6
പെൻഷൻ	7.4
സുഖവാസകേന്ദ്രങ്ങൾ	0.3

താല്ക്കാലികാവശതകൊണ്ടുള്ള അസുഖം, സുഖവാസകേന്ദ്രത്തിലെ ചികിത്സയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ലീവ്, രോഗബാധിതനായ കുടുംബാംഗത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടിവരിക, ജീവനക്കാരന്റെയോ അവന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയോ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തെ മുന്നിൽനി ചെല്ലേണ്ടിവരുന്ന മറ്റനേകം കാര്യങ്ങൾ—ഇവക്കൊക്കെയാണ് രോഗകാലവേതനം നൽകുക.

താല്ക്കാലികാവശതകൾക്കു നൽകപ്പെടുന്ന രോഗകാലവേതനത്തിന്റെ തോത് ബന്ധപ്പെട്ട ജീവനക്കാരന്റെ സർവ്വീസ് കാലത്തെയും ശമ്പളത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. അവശതയുള്ള കാരണവും കണക്കിലെടുക്കുന്നതാണ്.

ഉദാഹരണത്തന്നെ പ്രവൃത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു രോഗ (trauma) മാണെന്നു വെക്കുക—എങ്കിൽ സർവ്വീസ് കാലം നേക്കാതെ ശമ്പളത്തിന്റെ 100 ശതമാ

നം രോഗകാലവേതനം നല്ലതാണ്. സാധാരണഗതിയിൽ 12 കൊല്ലത്തെ തുടച്ചയായ സർപ്പീസുള്ള ഒരു ജീവനക്കാരൻ അയാളുടെ വരുമാനത്തിന്റെ 90 ശതമാനവും 5 മുതൽ 12 വരെ കൊല്ലം സർപ്പീസുള്ളവർക്ക് 70-80 ശതമാനവും 3 കൊല്ലത്തിൽ താഴെ സർപ്പീസുള്ള ആൾക്കു 50 ശതമാനവുമാണ് സിക്ഷവേതനം.

320ലക്ഷം പെൻഷ്യൻമാർ

സ്റ്റേറ്റു സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് മുഖേനയുള്ള പെൻഷ്യൻ എല്ലാ ജീവനക്കാർക്കും അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ്.

സാമൂഹ്യ ഇൻഷുറൻസ് നിധിയിൽനിന്നുള്ള പെൻഷൻ ഓഫീസ് - വ്യവസായത്തൊഴിലാളികൾക്ക് വാൽകൃകാലത്തും അവശതാവസ്ഥയിലും, ചില വിഭാഗം സ്വേച്ഛലിസ്റ്റുകൾക്ക് ഒരു നിശ്ചിതകാലത്തെ സർപ്പീസിനും, ജീവനക്കാരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു അനാദാതാവ് നഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴും നൽകപ്പെടുന്നു. ഞോവിയറു സ്റ്റേറ്ററിന് പ്രമുഖമായ സേവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യക്തികൾക്ക് (പ്രമുഖ സ്വേച്ഛലിസ്റ്റുകൾ, ശാസ്ത്രകാരർ, പ്രമുഖരായ പൊതു പ്രവർത്തകർ, രാജ്യതന്ത്രജ്ഞർ മുതലായവർ) ഒരു വ്യക്തിഗതപെൻഷ്യൻ ലഭിക്കുന്നു.

ഒരു നിശ്ചിത പ്രായമെത്തുമ്പോഴും (പുരുഷൻ 60, സ്ത്രീക്കു 55) ഒരു നിശ്ചിതകാലത്തെ സർപ്പീസുണ്ടാ

യാലും (പുരുഷൻ 25 വയസ്സ്, സ്ത്രീക്ക് 20 വയസ്സ്) വാർദ്ധക്യകാലപെൻഷൻ്റെ റോൾ അർഹനാകുന്നു. പല ജോലികളിലും വയസ്സ് സർവ്വീസും ഇതിലും കാര്യമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഭൂഗർഭത്തിൽ, അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ ദോഷകരമോ അപകടകരമോ ആയ ജോലിയിൽ ഏറ്റെടുത്ത വ്യക്തികൾക്ക്; അപ്രകാരമുള്ളതല്ലെന്ന് അല്ലെങ്കിൽ അതിലധികമോ കുട്ടികളെ പ്രസവിച്ച സ്ത്രീകൾക്ക്.

വാർദ്ധക്യകാല പെൻഷൻ അത് പറയുന്ന വ്യക്തിയുടെ മുൻ ശമ്പളത്തിന്റെ 50 മുതൽ 100 വരെ ശതമാനത്തോളം പോകും. പരമാവധി പെൻഷൻ 120 റൂബിളും ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ പെൻഷൻ 30 റൂബിളുമാണ്.

മുടക്കമില്ലാതെയുള്ള സർവ്വീസിനും വികലാംഗരായ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാന പെൻഷൻ ഇൻക്രിമെന്റുമുണ്ട്. അംഗ വൈകല്യത്തിനുള്ള പെൻഷൻ സർവ്വീസ് കാലവും വരുമാനസംഖ്യയും അംഗവൈകല്യത്തിന്റെ തോളും ഹേതുവും കണക്കിലെടുക്കും.

സോവിയറ്റ് പെൻഷൻമാർ അധികവും സാധാരണരീതിയിൽ പ്രവൃത്തി തുടങ്ങുന്നവരും. അവരുടെ പെൻഷൻ ഭാഗികമായോ മുഴുവനായോ നൽകുന്നു.

ഇക്കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ പെൻഷൻ സംഖ്യ ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്, 1967ൽ അടയ്ക്കുന്ന മൊത്തം പെൻഷൻ തുക 1100 കോടി രൂബിളാണ്. 1955ൽ അത് 300 കോടി രൂബിളായിരുന്നു.

1966 തൊട്ടു കൂട്ടുകൃഷിക്കാർക്കും വാർദ്ധക്യകാല-അംഗവൈകല്യപെൻഷൻ ലഭിച്ചതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കൂട്ടുകൃഷിക്കാരുടെ പെൻഷനുള്ള കേന്ദ്രീകൃത നിധിയിലേക്കു കൂട്ടുകൃഷിക്കുള്ളങ്ങൾ നൽകുന്ന വിഹിതവും യു. എസ്. എസ്. സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിൽനിന്നുള്ള വിഹിതവും ചേർത്താണ് ഈ ആവശ്യത്തിനുള്ള തുക ഉണ്ടാക്കുന്നത്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ പെൻഷൻ പറ്റുന്നവരുടെ മൊത്തം സംഖ്യ 320 ലക്ഷത്തിലേത്തിയിരിക്കുന്നു.

വൃദ്ധജനങ്ങൾക്കുള്ള ഭവനങ്ങൾ പരിപാലിക്കുക, വികലാംഗർക്ക് പുതിയ ജോലികൾക്കായി പുനർപ്പരിശീലനം നൽകുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്കുള്ള ചിലവും, പെൻഷനും ഗ്രാൻറ്റിനും പുറമെ, സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് വഹിക്കുന്നു.

ജീവനക്കാർക്കു സൗജന്യമായോ കുറഞ്ഞ ചിലവിലോ സുഖവാസകേന്ദ്രങ്ങളിൽ താമസിക്കാനേർപ്പാടു ചെയ്യുക എന്നുള്ളത് സാമൂഹ്യ ഇൻഷുറൻസ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രധാനാംശമാണ്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ 1965-ൽ 150 ലക്ഷത്തില

ധികമാളുകൾ സുഖവാസകേന്ദ്രങ്ങളിലും സാനിറ്റോറിയങ്ങളിലും കുട്ടികളുടെ സമ്മർകേസുകളിലും കഴിച്ചു കൂട്ടി.

തൊഴിലാളികൾക്കും ഓഫീസുജീവനക്കാർക്കും കൂട്ടുകൂടിക്കാക്കുമുള്ള പെൻഷൻതുറയിൽ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിക്ക് പുതിയ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി വ്യവസ്ഥയെഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ജനകീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ മുന്നേറ്റം

ജനങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികാവശ്യങ്ങളെ സാദ്ധ്യമായ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിലും നിവർത്തിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് നിരന്തരമായ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനും മാനുഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെ മഹത്തമ മൂല്യങ്ങളെ സ്വായത്തമാക്കുന്നതിനും സോവിയറ്റ് ജനതക്കുള്ള തുഷ്ണിയെ സ്റ്റേറ്റ് സർവ്വവിധേനയും തുണയ്ക്കുന്നു.

ഒക്ടോബർ വിപ്ലവം അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ബഹുജനങ്ങളെ ആത്മീയമായ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും അജ്ഞതയിൽ നിന്നും കരകയറ്റുകയും മാനവരാശിയാൽ സഞ്ചയിക്കപ്പെട്ട സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭണ്ഡാഗാരങ്ങളിലേക്കു അവർക്കു വഴിതെളിയിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും നിരക്ഷരക്ഷിതരായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ രാജ്യം സംസ്കാരത്തിന്റെയും ശാ

സ്തത്തിന്റെയും ഉച്ചകാടികളിലേക്കു ഉയർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് സ്കൂൾ ഈ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിൽ, പ്രമുഖമായ ഒരു പങ്ക് വഹിച്ചു. സെക്കന്ററി-ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ ലബ്ധിക്കു എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും തുല്യാവസരങ്ങൾക്കു ഉറപ്പു വരുത്തുന്ന യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം ഇദം പ്രഥമമായി ഏറ്റെടുത്തിയതു സോവിയറ്റ് യൂണിയനാണ്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ അധിവസിക്കുന്ന എല്ലാ ദേശീയ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷയിൽ അദ്ധ്യായനത്തോടുകൂടിയ സ്വന്തം സ്കൂളുകളുണ്ട്; എട്ടുവർഷനിർബ്ബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു; ജോലിയോടൊന്നിച്ചു പഠിപ്പു തുടരുന്ന യുവ തൊഴിലാളികളുടെയും കൃഷിക്കാരുടേയും സംഖ്യ അനുകൂലം പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

നല്ല നിലയിൽ ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കുട്ടികളെ പൊതുവിൽ വളർത്തലും പഠിപ്പിക്കലും ദേശീയ സമ്പദ്ഘടനയുടെ എല്ലാ മേഖലകളിലേക്കും വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കലും, ശാസ്ത്രത്തിലും കലയിലും വിദഗ്ദ്ധ പരിശീലനം നൽകലും ഈ സമ്പ്രദായത്തിലുൾപ്പെടുന്നു.

ഈ ആവശ്യങ്ങൾക്കു സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിൽ നിന്നു വൻ തുകകൾ നീക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നി

ധിയുടെ തോത് അനുകൂലം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. താഴെ കൊടുക്കുന്ന പട്ടിക നോക്കുക:

(ദശലക്ഷക്കണക്കിന്റേ ബ്ലോക്കുകളിൽ)			
	1950	1955	1965
വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള മൊത്തം തുക	5,667	6,894	17,510
കുട്ടികളുടെ പരിപാലനവും വിദ്യാഭ്യാസവും മുതിർന്നവർക്കുള്ള സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസവും	3,040	3,354	8,936
സാംസ്കാരിക വിദ്യാഭ്യാസം	187	253	444
വിദഗ്ദ്ധപരിശീലനം	1,807	2,326	3,452
ശാസ്ത്രം	524	825	4,265

ജനങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക നിലവാരത്തിന്റെ ഉയർച്ചയും, പൊതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വളർച്ചയും, അതിവിദഗ്ദ്ധ തൊഴിലാളികൾക്കും എഞ്ചിനീയർമാർക്കും ക്ലൈംനിഷ്യന്മാർക്കുമുള്ള പരിശീലനവും സോഷ്യലിസ്റ്റും സമ്പദ്ഘടനയുടെ വികസനത്തിൽ പരമമായ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവയാണ്.

ഇത് സംബന്ധിച്ച, സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ പരിശീലനത്തിനും, സാങ്കേതിക

വിദ്യയുടെ അഭ്യസനത്തിനും, സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും തമ്മിലുള്ള അടുത്ത ബന്ധത്തിനും വലിയ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നു. പക്ഷെ, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ വിദ്യാഭ്യാസം തനി പ്രയോജനതയുടെ പ്രകൃതത്തോടുകൂടി മാത്രമാണെന്നും അത് സാമ്പത്തിക താല്പര്യങ്ങൾക്കു തികച്ചും കീഴ്പ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നും ഇതിനർത്ഥമില്ല.

സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ, ശാസ്ത്രസംസ്കാരങ്ങളുടെ വികാസം, ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനെ-കമ്മ്യൂണിസ്റ്റും സമുദായത്തിലെ മനുഷ്യനെ-വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുക എന്ന പ്രശ്നവുമായി അടുത്തു് ബന്ധപ്പെട്ട, ദൂരവ്യാപകമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പിൻപറുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റും സമുദായത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ശേഷിയും ശേഷിയും ഉൽകൃഷ്ടയാർമ്മിക ഗുണങ്ങളും പൂർണ്ണമായി വികസിക്കും.

സോവിയറ്റ് പൊതു വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം, സ്കൂൾപ്രായത്തിനു മുമ്പു് തൊട്ടുതന്നെ കുട്ടികളുടെ പരിപാലനവും, വിദ്യാഭ്യാസവും സമുദായം നിർവ്വഹിക്കുക എന്ന തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. പ്രീ-സ്കൂൾ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വ്യാപകവും സങ്കീർണ്ണവുമായ ഒരു സംവിധാനമുണ്ട് സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ. ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ശിശുക്കൾ രക്ഷിതാക്കളുടെ ഹിതത്തിൻപടി വളർത്തപ്പെടുന്നു. രക്ഷിതാക്കൾക്ക്, വിശേഷിച്ചു് തൊഴിലെടുക്കുന്ന അമ്മമാർക്ക്, ഉല്ലാഭ

നക്ഷമമായ യത്നത്തിലും പൊതുജീവിതത്തിലും പങ്കെടുക്കുവാനും, തങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക നിലവാരം ഉയർത്തുവാനും ഇതവസരം നൽകുന്നു:

1967-ൽ ബാലവാടികളിലും നർസറിസ്കൂളുകളിലും 90 ലക്ഷത്തിൽപരം ശിശുക്കൾ ചേർക്കപ്പെട്ടു. ഈ സംഖ്യ 1955-നേക്കാൾ 6 ഇരട്ടി അധികമാണ്, സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റ് ഈ പ്രി-സ്കൂൾ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 250 കോടി രൂബിലധികം വിനിയോഗിച്ചു. സ്ഥാപനത്തിലെ ജോലിക്കാരുടെ ശമ്പളത്തിനും അവിടത്തെ ഭക്ഷണത്തിനും സജ്ജീകരണങ്ങൾക്കും മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കുമാണ് ഈ സംഖ്യ ചിലവാക്കിയത്. ഈ സ്ഥാപനത്തിലെ പരിപാലനച്ചിലവിന്റെ തുച്ഛമായ ഒരു ശതമാനമെ രക്ഷിതാക്കൾ സ്വയം വഹിക്കുന്നുള്ളു. അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രക്ഷിതാക്കളും ധാരാളമുണ്ട്.

എല്ലാവർക്കും സെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസം

പള്ളിക്കൂടത്തിൽപോയി പഠിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം സോവിയറ്റ് റാഡിക്കലിസത്തിന്റെ വഷങ്ങളിൽ വളരെ വളരെ വളർന്നിരിക്കുന്നു, എലിമെന്ററി-സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ എണ്ണം 1965-ന്റെ ആരംഭത്തിൽ വിപ്ലവത്തിന്റെ (1917) മുമ്പത്തേതിനേക്കാൾ 5 ഇരട്ടിയോളം അധികമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത് 5 കോടി ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും വരും,

പത്തു കൊല്ലം മുമ്പ്, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ സ്കൂൾപ്രായത്തിലുള്ള എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും 8 വർഷ നിർബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിൽവരുത്തി. പൂർണ്ണ സെക്കണ്ടറിവിദ്യാഭ്യാസം (10 വർഷം) ക്രമേണ വ്യാപ്തിയാർജ്ജിച്ചുപോന്നു: വരും വർഷങ്ങളിൽ പട്ടണത്തിലും നാട്ടിൻപുറത്തും പത്തു വർഷ നിർബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം ബലത്തിൽവരും.

സോവിയറ്റ് സ്കൂൾകുട്ടികൾക്കു ഭദ്രമായ അറിവു നൽകുകയും അവരിൽ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ശില്പികൾക്കുണ്ടാ വേണ്ട ധർമ്മസംഹിതക്കിണങ്ങുന്ന ഗുണങ്ങൾ വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സോവിയറ്റ് സ്കൂൾ സാമാന്യവും തൊഴിൽപരവും സാങ്കേതികവുമായ സ്കൂൾ എന്ന നിലയിൽവളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും; കുട്ടികൾക്കു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൗലികവശങ്ങളിൽ ഭദ്രമായ വിജ്ഞാനം പകർന്നുകൊടുക്കുകയും, അവരിൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ബോധം വളർത്തുകയും, ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി, തങ്ങളുടെ ഭാവിവ്യാപാരം ബോധപൂർവ്വം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു് വേണ്ടി, വാങ്ങാതെക്കുകയുമാണ് സോവിയറ്റ് സ്കൂളിന്റെ മുഖ്യലക്ഷ്യം.

പുതിയ സ്കൂളുകളുടെ നിർമ്മാണത്തിനും, അവയിൽ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുന്നതിനും, പഠനസഹായികൾ ഒരുക്കുന്നതിനും, അദ്ധ്യാപകരുടെ പരിശീലനത്തിനും വിപുലമായ ധനവിനിയോഗമില്ലാതെ ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തി അചിന്ത്യമാണ്. അതുകൊ

ണ്ടാണ് ദേശീയ സമ്പദ്ഘടനയുടെ എല്ലാ മേഖലകൾക്കും വേണ്ട അതിവിദഗ്ദ്ധരായ ആളുകളെ പരിശീലിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിന് സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റ് വലിയ സംഖ്യ വകയിരുത്തുന്നത്. 1967-ൽ തൊഴിൽപരിശീലന സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സെക്കണ്ടറി സ്റ്റേഷനുകളെസ്ഡ് സ്കൂളുകൾക്കും 370 കോടി രൂബിൾ നീക്കിവെച്ചു. ഇത് 1950 ലേതിന്റെ ഇരട്ടിയാണ്,

ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ അധ്യാപകരും മറ്റുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുള്ള ശമ്പളവകയിലേക്കാണ് ഈ സംഖ്യ പോകുക. ഇതിനു പുറമെ, ഭൂരിപക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സർക്കാർ വക അലവൻസുണ്ട്.

അധ്യാപകന്റെ കാര്യത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധ

സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന സാരമായ പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരം, പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി, അധ്യാപകരുടെ ശ്രമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. 25 ലക്ഷം അധ്യാപകർ ഇന്ന് സ്കൂളുകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് ബുദ്ധിജീവികളുടെ ഏറ്റവും വലിയ വിഭാഗങ്ങളിലൊന്നാണിത്. സോവിയറ്റ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും ഗവർണ്മെന്റും അധ്യാപകരുടെ കാര്യത്തിൽ വലിയ ആദരവും താല്പര്യവും കാണിക്കുന്നു. അവരുടെ ധനസ്ഥിതി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ പരമാവധി കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു.

സാധ്യമായ സർവ്വവിധേനയും അവരുടെ പരിജ്ഞാനവും സംസ്കാരവും വളരുന്നു.

1964-ൽ സ്കൂളുകളിലെയും ബാലവാടികളിലെയും അദ്ധ്യാപകർക്കും ലൈബ്രേറിയന്മാർക്കും മറ്റുചില ജോലിക്കാർക്കും ശമ്പളം ശരാശരി 25 ശതമാനംകണ്ട് ഉയർത്തിക്കൊടുത്തു. നാട്ടിൻപുറത്തെ അധികപക്ഷം എലിമെണ്ടറി സ്കൂൾ ടീച്ചർമാരുടെ ശമ്പളം 50 ശതമാനംകണ്ട് വർദ്ധിപ്പിച്ചു; കിണ്ടർഗാർട്ടൻ ടീച്ചർമാരുടെ ശമ്പളം 40-50 ശതമാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

സുവ്യവസ്ഥിതമായ തൊഴിൽപരിശീലനം ഫാക്ടറികൾക്കും പ്ലാൻറുകൾക്കും കർഷികസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ഉയന്ന യോഗ്യതയുള്ള വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ നൽകുവാൻ സഹായിക്കുകയും അങ്ങിനെ യുവജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരമായ ജോലി ലഭിക്കുമാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തൊഴിൽ-സാങ്കേതികപരിശീലനസ്കൂളുകൾ അവയുടെ സ്ഥാപനത്തിനു് ശേഷം—അതായത് 1940 മുതൽ 1957-വരെ 150 ലക്ഷം. ആൺകുട്ടികളെയും പെൺകുട്ടികളെയും ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയിൽ ജോലിക്ക് തയ്യാറാക്കുകയുണ്ടായി.

1970-ൽ സാങ്കേതികസ്കൂളുകളിൽ ചേരുന്നവരുടെ സംഖ്യ 17 ലക്ഷമാകുമെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

തൊഴിലാളികൾക്ക് വിദഗ്ദ്ധപരിശീലനം നൽകുന്നതിന് വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിലുള്ള ഉൽപ്പാദന പരിശീലനസംബ്രദായം മുഖേന ധാരാളം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. യുവതൊഴിലാളികൾക്ക് വ്യക്തിഗതമായും സംഘമായുമുള്ള പരിശീലനങ്ങൾ ഈ പദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുന്നു. 1965-ൽ 108 ലക്ഷം ആളുകൾ പുതിയ തൊഴിൽപരിശീലനം നേടുകയോ തങ്ങളുടെ യോഗ്യത ഉയർത്തുകയോ ചെയ്തു. സോവിയറ്റ് റൂയണിയനിൽ മദ്ധ്യതരവ ദശാർ വർഷത്തിൽ പരിശീലിക്കപ്പെടുന്നു. 40 ലക്ഷത്തിലധികമാളുകൾ ഇന്ന് ഹൈക്കണ്ടറി ടെക്നിക്കൽ സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് റൂയണിയൻ വാഷിങ്റ്റണിൽ കോളേജുകളും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകളും യൂണിവേഴ്സിറ്റികളും 651300 സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നൽകി. ബിരുദധാരികളുടെ സംഖ്യയിൽ സോവിയറ്റ് റൂയണിയൻ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളെയും കവച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് റൂയണിയനിൽ ഓരോ വർഷത്തിലും ബിരുദമെടുക്കുന്ന എഞ്ചിനീയർമാരുടെ സംഖ്യ അമേരിക്കയുടെതിന്റെ ഇരട്ടിയാണ്.

ഉന്നതപഠനത്തിനുള്ള സോവിയറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ ഇന്ന് 40 ലക്ഷമാണ്. ഈ ആവശ്യത്തിനും ഓരോ വർഷവും 200 കോടി റൂബിൾ ചിലവഴിക്കുന്നു.

ഉല്ലാഭനകാര്യക്ഷമത അനുകൂലം ഉയർന്നുനീങ്ങും ശാസ്ത്രീയവും സാങ്കേതികവുമായി അനുസൃതമായ പുരോഗതി കൈവരിക്കുന്നതിനും യൂണിവേർസിറ്റി-കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തെ ഇനിയും വികസിപ്പിക്കുകയും അദ്ധ്യയനനിലവാരം ഇനിയും ഉയർത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണ്. രാജ്യത്തിന് നല്ല ഡിപ്ലോമേഷ്യലിസ്റ്റുകളെയും, സാമ്പത്തികവിഷയത്തിലും മാനേജ്മെന്റ് തത്വങ്ങളിലും ശാസ്ത്രീയമായി തൊഴിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിലും പ്രവീണരായ ഉല്ലാഭനസംഘാടകരെയും നൽകാൻ ആവശ്യമായ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും സോവിയറ്റ് റൂളുന്നത വിദ്യാലയത്തിനുണ്ട്.

വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾ

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ഓഫീസുകളുടെയും ചിലവിൽ ഗണ്യമായ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നു. കോളേജുകളിലും യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലും സെക്കണ്ടറി ഡിപ്ലോമേഷ്യലൈസ്ഡ് സ്കൂളുകളിലും സാധാരണ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്, ലേബറേട്ടറി വർക്ക് നടത്തുന്നതിനും പരീക്ഷക്കെഴുതുന്നതിനും 20-30 ദിവസം ശമ്പളത്തോടുകൂടി കൂടുതൽ ലീവ് ലഭിക്കുന്നു.

കറസ് പോണ്ടൻസ് കോഴ്സിൽ ചേർന്നുപറിക്കുന്നവർക്ക് അതേ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി 30-40 ദിവസം ലീവ് ലഭിക്കുന്നു. അവർക്ക് അതിനുപുറമെ സർക്കാർ പരീക്ഷക്കെഴുതുന്നതിനും ഡിപ്ലോമാരേഖകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ ലീവുകിട്ടുന്നു. പരീക്ഷക്കിരിക്കാൻപോകുന്ന യാത്രചിലവിന്റെ പകുതി വിദ്യാർത്ഥി ജോലിയെടുക്കുന്ന വ്യവസായസ്ഥാപനം വഹിക്കുന്നു. സാധാരണക്കാര്യങ്ങളിൽ പറിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവരുടെ പഠിപ്പിനാവശ്യമായ സാഹിത്യങ്ങൾ സൗജന്യമായി നൽകുന്നു. ഇന്ന് 40 ലക്ഷത്തോളമാളുകൾ ഈ പ്രത്യേകസൗജന്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. സ്ഥാപനങ്ങളും സംഘടനകളും ഈ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി വഹിക്കുന്ന ചിലവിന്റെ തോത് ഇതിൽനിന്ന് എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടുകാണാമല്ലോ.

സ്ഥാപനങ്ങൾ തങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള ഉല്പാദനവിദഗ്ദ്ധരുടെ പരിശീലനത്തിന് വേണ്ടി ധാരാളം പണം ചിലവിടുന്നു. വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളും കൂട്ടുകൃഷിക്കുള്ളങ്ങളും എഞ്ചിനീയർമാർക്കും കാഷികവിദഗ്ദ്ധർക്കും മറ്റുസാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധർക്കും വേണ്ടി ചിലവാക്കുന്നു. പരിചയസമ്പന്നരായ തൊഴിലാളികളുടെ പരിശീലനത്തിനും ജീവനക്കാരുടെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ഉയർത്തുന്നതിനും അവ ചിലവിടുന്നു.

തങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള സ്പെഷ്യലിസ്റ്റുകൾക്ക് പരിശീലനം നൽകുന്നതിലും വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾ

ളം കൂട്ടുകൃഷിക്കളങ്ങളും പങ്കെടുക്കുന്നു. ഈ ആ പശ്യ
 ത്തിനായി അവ തങ്ങളുടെ ജീവനക്കാരെ ഉന്നതവി
 ദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലേക്ക് നിയോഗിച്ചയക്കുക
 യും അവർക്ക് സാധാരണനിലയിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു
 വേതനം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഈ സ്പെഷ്യലി
 സ്റ്റംകൾ ബിരുദമെടുത്തശേഷം തങ്ങൾ മുമ്പ് ജോലി
 ചെയ്ത സ്ഥാപനങ്ങളിൽ തന്നെ ചേരുന്നു.

വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾ സ്കൂളുകൾക്കും മറ്റു വി
 ദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സജ്ജീകരണസാമഗ്രിക
 ളും ഉപകരണങ്ങളും മറ്റുസൗകര്യങ്ങളും നൽകുകയും
 പഠനത്തിന് തങ്ങളുടെ പരിസരത്ത് സ്ഥലമനുവദി
 ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം സൗജന്യമായാണ്.

പല വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളും പൊതുവിദ്യാ
 ഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ പണം നി
 ക്ഷേപിക്കുന്നു. അത്തരം വൻകിട വ്യവസായസ്ഥാപ
 നങ്ങളുടെയും സ്റ്റേറ്റ് ഫാമുകളുടെയും നിർമ്മാണത്തിനു
 ള്ള അടങ്കലുകളിൽ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ നി
 ണ്ടിരിക്കുന്നതിനുള്ള തുകകൂടി ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെടുന്നു.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ടെക്സ്റ്റൈൽസ്കളെ
 ളെയും മാനുവലുകളുടെയും വിച പലപ്പോഴും സർക്കാർ
 താഴ്ത്തി നിശ്ചയിക്കുന്നു. പ്രസിദ്ധീകരണശാലകളു
 ളെ ലാഭത്തിൽ നിന്ന് വെട്ടിക്കുറച്ച് ഈ വകയിലുള്ള
 നഷ്ടം നികത്തുന്നു. വിലക്കുറഞ്ഞ ടെക്സ്റ്റൈൽസ്കൾ

ചെറിയ ജനസംഖ്യയുള്ള ദേശീയറിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്കു വിശേഷിച്ചു പ്രാധാന്യമുള്ളവയാണ്. അവിടെ അച്ചടിച്ചിലവ് താരതമ്യേന കൂടും. കുറഞ്ഞ പ്രതികളിപ്പാൽ മതിയല്ലോ. മാത്രമല്ല, ഇതരഭാഷകളിൽനിന്നു തർജ്ജമ ചെയ്യുകയും വേണം.

ശാസ്ത്രവും ദേശീയവരുമാനവും

ശാസ്ത്രത്തിലും സാങ്കേതികരീതിയിലുമുള്ള പുരോഗതി ഉല്പാദനവളർച്ചക്കു നിദാനമായ അതിപ്രധാനഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. സമുദായത്തിന്റെ ഭൗതികവും ബൗദ്ധികവുമായ സമസ്തവശങ്ങളിലും അതു വളരുന്നതായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുമുണ്ട്. ശാസ്ത്രം നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ ബലപത്തായ ഒരു ഉല്പാദനശക്തിയായി അനുകൂലം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതേ സമയം ഉല്പാദനമാകട്ടെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാങ്കേതികമായ ഉപയോഗവുമായിത്തീരുന്നു. അങ്ങിനെ, ശാസ്ത്രീയപുരോഗതി രാജ്യത്തിന്റെ ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു പരമപ്രധാനമായ ഒന്നാണെന്നു വ്യക്തം.

സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെണ്ടു് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു വലിയ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നു; അതിന്റെ വളർച്ചക്കാവശ്യമായ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്നു സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ 4650 ഗവേഷണശാലകളുണ്ട്. അവകളിൽ 8,60,000 ശാസ്ത്രീയ

പ്രവർത്തകർ ജോലിയെടുക്കുന്നുമുണ്ട്. നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനങ്ങളായ ശാസ്ത്രീയപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയാണ് അവരുടെ കടമ.

സോവിയറ്റ് ശാസ്ത്രജ്ഞർ പ്രകൃതിയുടെ രഹസ്യങ്ങളിലേക്ക് ഊളമിട്ടു ചെന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വിവിധശാഖകളിൽ വിപുലമായ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നു. സാങ്കേതികശാസ്ത്രത്തിന്റെ തുറയിൽ 2,36,000 ശാസ്ത്രകാരരുണ്ട്: ഊർജ്ജതന്ത്രത്തിന്റേയും ഗണിതതന്ത്രത്തിന്റേയും രംഗത്ത് 64,000ത്തിലധികം; ജൈവശാസ്ത്രശാഖകളിൽ 27,000; ചരിത്രത്തിലും തത്വശാസ്ത്രത്തിലും 28,000; ഭാഷാപഠനത്തിൽ 37,000; വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലും ഔഷധനിർമ്മാണത്തിലും 36,000 അങ്ങിനെ പോകുന്നു ഈ പട്ടിക.

ശാസ്ത്രീയസ്ഥാപനങ്ങളുടെ വ്യാപാരങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നില്ല. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ അനവധി നഗരങ്ങളിൽ വൻകിടഗവേഷണസ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. സൈബീരിയയിലെ കോംസ്കിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പോളിടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഒരു ഉദാഹരണമാണ്.

സാങ്കേതികവിദ്യയുടേയും ഉല്പാദനപ്രക്രിയകളുടേയും പുതിയ തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഈ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ ശാസ്ത്രകാരർ വികിരണ സാങ്കേതികവിദ്യയുടേ

യും വികിരണപ്രഭാവങ്ങളുടെയും അടിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഊർജ്ജതന്ത്രതങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനത്തിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുകയാണ്. തോംസ്ക് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ വിദ്യുത്പ്രേരണതന്ത്രങ്ങൾ സൂക്ഷ്മജഗത്തിന്റെ കുള്ളറകളിലേക്ക് നശിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. വലിയ ലോഹങ്ങളിലും ലോഹേതരപദാർത്ഥങ്ങളിലുമുള്ള നൂതനതകൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു, രാസപ്രതികരണം ത്വരിപ്പിക്കുന്നു, ആളുകളുടെ രോഗനിവാരണത്തിന് തുണയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിദ്യുത്പ്രേരണതന്ത്രങ്ങൾ പ്രാഗീലാ ന്യൂയോർക്കിലും മറ്റു നഗരങ്ങളിലും പ്രദർശനങ്ങളിൽ വെക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

എല്ലാ യൂണിയൻറിപ്പബ്ലിക്കുകളിലും എണ്ണമറ്റ ഗവേഷണശാലകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശാസ്ത്രഅക്കാദമികളുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയപ്രവർത്തകർക്കിടയിൽ വിവിധദേശീയജനവിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ഉണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് 70,000 അതിലധികം യുക്രേനിയക്കാരും 13,000 തേറ്റാളും ബെയിലോ റഷ്യക്കാരും 6,700 ഉസ്ബെക്കുകളും 5700 ലിത്വാനിയക്കാരും 4500 കസാഖുകളും 3400 എസ്തോണിയക്കാരും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ട്.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഗവേഷണശാലകളുടെ നടത്തിപ്പിനുള്ള ചിലവു വഹിക്കുന്നത് സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിൽനിന്നും ഗവേഷണത്തിൽ തല്പരങ്ങളായ

സ്ഥാപനങ്ങളും സംഘടനകളും നീക്കിവെക്കുന്ന തുക കളിൽ നിന്നുമാണ്.

1967-ൽ 720 കോടി രൂബിൽ ശാസ്ത്രത്തിന് വകയിരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1955-ൽ ഈ ആവശ്യത്തിന് നീക്കിവെക്കപ്പെട്ടതിന്റെ 4 ഇരട്ടി ജാസ്സീയാണ് ഈ തുക.

ഈ സംഖ്യകൾ പരമാവധി കാര്യശേഷിയോടെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക എന്ന കടമ ഗവേഷണസ്ഥാപനങ്ങളും സംഘടനകളും ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. അവ കഴിയുന്നത്ര കൃത്യമായിത്തന്നെ ശാസ്ത്രീയ വികാസങ്ങൾ ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സാമൂഹ്യാലോചനത്തിന്റെ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ വളർച്ചക്കും തൽഫലമായി ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ വർദ്ധനക്കും ആവശ്യമായ മുൻ‌ഉപാധികളിലൊന്നാണിത്.

നാടകശാലകൾക്കും കലാശിൽപങ്ങൾക്കുമുള്ള ധനവ്യയം

നാടകശാലകളുടെയും സിനിമാമന്ദിരങ്ങളുടെയും നിർമ്മാണത്തിനും ആർട്ട് ഗ്യാലറികളുടെയും മ്യൂസിയങ്ങളുടേയും ക്ലബ്ബുകളുടേയും ലൈബ്രറികളുടേയും മറ്റു സാംസ്കാരിക-കലാസ്ഥാപനങ്ങളുടേയും നടത്തിപ്പിനും ബജറ്റു ശുശ്രൂഷയായ സംഖ്യ ചിലവഴിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സംഘടനകൾക്കും സജീവമായ സഹായം നൽകുന്നു. ഏഷ്യൻ സാഹിത്യകാരന്മാരും കലാകാരന്മാരും ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിലും സംഘടനകളിലും അണിനിരങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ, 966 മ്യൂസിയങ്ങളും 50 നാടകശാലകളും 1,45,000 അനിമേഷൻ ഫിലിമുകളും ഉണ്ട്. 1965-ൽ മാത്രം 750 ലക്ഷമാളുകൾ മ്യൂസിയങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു.

ജനങ്ങളുടെ വിശേഷിച്ച് കുട്ടികളുടെ കലാഭ്യസനവിഷയത്തിൽ സർക്കാർ ധാരാളം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നു. 10 ലക്ഷത്തിലധികം കുട്ടികൾക്ക് അദ്ധ്യയനം നൽകുന്ന 3500 സംഗീത-കലാവിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിൽനിന്ന് പണം ചിലവാക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളും ആവശ്യകതകളും സാങ്കേതിക വിദ്യയും മറ്റും സംബന്ധിച്ച ധാരാളം സാഹിത്യങ്ങൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. സ്റ്റേറ്റിന്റെ ചിലവിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന 33,0,000 ലൈബ്രറികളുണ്ട്. അത് പുറമെ 40,000ത്തിലധികം ലൈബ്രറികൾ കൂട്ടുകൂടിക്കളങ്ങളുടേയും ട്രേഡ് യൂണിയനുകളുടേയും മറ്റു സംഘടനകളുടേയും വകയായുണ്ട്. അവ തങ്ങളുടെ അംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ സൗജന്യമായി പുസ്തകം വിതരണം ചെയ്യുന്നു. സോവിയറ്റ്

ലൈബ്രറികളുടെ പുസ്തകശേഖരം 250 കോടി പുസ്തകങ്ങളും സഞ്ചികകളുമോളം വരും.

നാട്ടിൻപുറത്തെ സാംസ്കാരികവളച്ചുയരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ചെലുത്തപ്പെടുന്നു. അവിടെ ക്ലബ്ബുകളും ലൈബ്രറികളും മാറ്റു സാംസ്കാരികസ്ഥാപനങ്ങളും നടത്തുന്നതിന് സ്റ്റേറ്റ് ഗണ്യമായ സംഖ്യ വകയിരുത്തുന്നു. ഇന്ന് 66,000 വില്ലേജ് ക്ലബ്ബുകളും 25,000 കൂട്ടുകൃഷിക്കളക്ലബ്ബുകളും സോവിയറ്റ് ഗ്രാമങ്ങളിലുണ്ട്. പല കൂട്ടുകൃഷിക്കളങ്ങളും സ്റ്റേറ്റ് ഫാമുകളും സ്വന്തം ചിലവിൽ സംസ്കാരഭവനങ്ങളും ക്ലബ്ബുകളും നിർമ്മിക്കുന്നു. അവ പലപ്പോഴും പട്ടണങ്ങളിലെ സാംസ്കാരികസ്ഥാപനങ്ങളെക്കാൾ താഴ്ന്ന തരത്തിലുള്ളവ അല്ലതന്നെ. മോൾദാവിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിലെ “പിയാറ് സാന്തവേ” കൂട്ടുകൃഷിക്കളത്തിന്റെ ചെയർമാൻ ബി. ഗ്ലഷ്കോ സംസ്കാരഭവനത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ എഴുതുകയുണ്ടായി: “ക്ലബ്ബിനും അതിലെ സാമഗ്രികൾക്കും കൂട്ടുകൃഷിക്കളത്തിന് 250,000 റൂബിൾ ചിലവായി. അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന് 3 കൊല്ലം പിടിച്ചു. ഗ്രാമവാസികൾ എല്ലാ രാത്രിയും വന്നു പുസ്തകമോ പത്രമോ വായിക്കുകയും സ്റ്റേജിതന്മാരെ കാണുകയും ചതുരഗമോ ശീട്ടോ ടേബിൾടെന്നീസോ കളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കേന്ദ്രമാണ് ഞങ്ങളുടെ സംസ്കാരഭവനം. മറ്റുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അത് ഒരു യഥാർത്ഥഭവനമാണ്, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടുകൃഷിക്കളം.

ബത്തിന്റെ വലിയ സ്വീകരണമുറിയാണ്; അതിന്റെ കവാടങ്ങൾ ആ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കുമായി കൊല്ലം മുഴുവൻ മലയ്ക്ക് തുറന്നുവെക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ കഷ്ടതകൾ വിവിധകലകളുമായി പരിചിതരാകുന്നു, അവരുടെ വീക്ഷണം വിശാലതരമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം അവർ കൂട്ടായി ചെയ്യുന്നു."

ചില കൂട്ടുകൃഷിക്കളങ്ങളും സ്റ്റേറ്റ് ഫാമുകളും സംസ്കാരഭവനങ്ങൾ മാത്രമല്ല നിർമ്മിക്കുന്നത്. അവ സുഖവാസ കേന്ദ്രങ്ങളും പ്രസവാസ്ഥിതികളും മറ്റും നിർമ്മിക്കുന്നതിലും പണം നിക്ഷേപിക്കുന്നു.

നികുതിയിളവ്

സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ ബജറ്റ് വരുമാനങ്ങളിൽ 90 ശതമാനത്തിലധികവും ദേശീയ സമ്പദ്ഘടനയിൽനിന്നുള്ളതാണ്. ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വരുമാനത്തിൽ നിന്നടക്കേണ്ട വിഹിതം പത്തിലൊന്ന് മാത്രമേ വരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ വരികൾതന്നെയും നിരന്തരമായി ഇളവ് ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട് സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റ്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ യുദ്ധനികുതി എടുത്തുകളഞ്ഞു. കൂട്ടുകൃഷിക്കാരുടെ കൃഷിയിലേപ്പെട്ട മറ്റുള്ളവരും അടയ്ക്കുന്ന കാഷികനികുതി 1950-ൽ 40 ശതമാനം വെട്ടിക്കുറച്ചു. കൂലിയും ശമ്പളവും പറ്റുന്നവർക്ക് വരിസം

ഖ്യ വാങ്ങി വിതരണം ചെയ്യുന്ന ബോണ്ടുകൾ 1958-ൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

1959-ലെ ഭാഗികനികുതിയിളവു നിയമമനുസരിച്ച് 2 കോടിയോളമാളുകൾ ആദായനികുതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. 40 ലക്ഷമാളുകൾ നന്നെ തുച്ഛമായ നികുതിയേ അടയ്ക്കുന്നുള്ളൂ.

വരുന്ന വഷങ്ങളിൽ ഇനിയും ചിലഭാഗങ്ങളുടെ ആദായനികുതി എടുത്തുകൊടുക്കുകയോ ഇളവു ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നതാണ്.

1967-ലെ സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിൽ 90 കോടി രൂബിൾ ജനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നികുതിയാണ്. ആകെ ബജറ്റ് വരുമാനത്തിന്റെ 8.2 ശതമാനമേ ഇതു വരുള്ളൂ.

നികുതിയിളവു ജനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥവരുമാനത്തിൽ വർദ്ധനവിനിടയാക്കി. ഇതു ദേശീയവരുമാനത്തിൽ അധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്ന അംശത്തിന്റെ വിഹിതം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബജററും ദേശീയ വരുമാനവും

സ്റ്റേറ്റു ബജററു യു. എസ്. എസ്. ആറിന്റെ മുഴുവൻ ദേശീയസംഘടനയുടെ ബജററാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റും ഭരണകൂടം ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ പൊതുഉടമയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്; ഭരണകൂടം കേന്ദ്രീകൃതാസൂത്രണം മുഖേന സമസ്ത സമ്പദ്ഘടനയുടെയും വികാസത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതയാണ് സോവിയറ്റ് ബജററിന്റെ പ്രസ്തുത സുപ്രധാന സവിശേഷതയ്ക്കു നിദാനം.

സോഷ്യലിസ്റ്റും സമുദായത്തിന്റെ സ്വഭാവവും സോഷ്യലിസ്റ്റും ഭരണകൂടത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും നാടിന്റെ ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ ഒരു നിശ്ചിതാംശം ബജററു മുഖേന കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ദേശീയവരുമാനം സമ്പദ്ഘടനയുടെ വിവിധ മേഖലകളിലെ തൊഴിൽശാലകളിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, നാട്ടിന്റെ സാമ്പത്തിക വികസനത്തിന്റെ സാമാന്യ കുറിമാനങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ക

ണിശമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ളതാണ് കാര്യം.

സോവിയറ്റ് ഭരണകൂടം ബജറ്റിന്റെ—രാജ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകൃതഖജനാവിന്റെ—സഹായത്തോടെ, പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി, പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഫണ്ടുകളുടെ വ്യയം വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നു; രണ്ടാംകിട പ്രാധാന്യമുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കായി എണ്ണമറ്റ ചിലവുകളിലേക്ക് ഫണ്ടുകൾ ചരിന്നിച്ചിതറി പോകുന്നതിനെ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു കേന്ദ്രീകൃതസ്റ്റേറ്റ് പദ്ധതിയാണ് പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുക.

സോവിയറ്റ് ഡികാരത്തിന്റെ ആദ്യവർഷങ്ങളിൽ സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റ് നാട്ടിൽ വ്യവസായവൽക്കരണത്തിനും കൃഷി പുനസ്സംഘടനയ്ക്കും അത്യാവശ്യങ്ങളായ എല്ലാ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രീകരണത്തെ വളർത്തി. പിന്നീടത് സോവിയറ്റ് സമ്പദ്ഘടനയുടെ വികസനത്തിനും ദുർവീകരണത്തിനും വേണ്ട ഫണ്ടുകൾ പ്രദാനം ചെയ്തു.

യു. എസ്. എസ്. ആർ. സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റ് ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയുടെ എല്ലാ മേഖലകളുമായും അടുത്തബന്ധം പുലർത്തുന്നു, ഈ മേഖലകളിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന വരുമാനങ്ങളെ അത് സ്വരൂപിക്കുന്നു; അവയെ നാട്ടിന്റെ സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ

വികസനത്തിലേക്ക് പദ്ധതികൾക്ക് അനുരൂപമായി തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു.

തൊഴിൽശാലകളിൽനിന്ന് ബജറ്റിലേക്ക് പോകുന്ന വരുമാനങ്ങൾ, ദേശീയവരുമാനത്തിൽ മുഴുവൻ സമുദായത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വിഹിതമാകുന്നു.

ബജറ്റിന്റെ 92 ശതമാനം സമ്പദ്ഘടനയിൽ നിന്ന്

നാട്ടിന്റെ മുഴുവൻ ബജറ്റ് റെവന്യൂകളിൽ 92 ശതമാനം തൊഴിൽശാലകളിൽനിന്നുള്ള വരുമാനങ്ങളാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്ഘടന നൽകുന്ന പണം ബജറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി വർത്തിക്കുന്നു, അതിന്റെ ഭദ്രതയ്ക്കും ഉറപ്പുപരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബജറ്റ് രൂപീകരിക്കുമ്പോൾ, തൊഴിൽശാലകളുടെ ധനപരമായ വ്യാപാരത്തിന്റെ പ്രവണതകളെ അപഗ്രഥനം ചെയ്യുകയും, ചില ചരക്കുകളുടെ ഉല്പാദനം വിപുലീകരിക്കുന്നതിനും അവയുടെ ഉല്പാദനച്ചിലവ് വെട്ടിച്ചുരുക്കുന്നതിനും പദാർത്ഥപരവും ധനപരവും തൊഴിൽപരവുമായ ഊരുകൾ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമാംവിധം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകവഴി സഞ്ചിതനിധികളുടെ വളച്ചയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുള്ള സാധ്യതകളെ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങി

നെ, ബജറ്റ് സമഗ്രസാമ്പത്തികാസൂത്രണത്തിന്റെ ഒരു സജീവമാധ്യമമായി പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. അതു തയ്യാറാക്കലും നിറവോറലും സാമൂഹ്യാലോചനത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമതയേയും ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ വളർച്ചയേയും ഊജ്ജിതപ്പെടുത്തുന്നു.

സ്റ്റേറ്റുടമസ്ഥാപനങ്ങളിലും ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയുടെ മേഖലകളിലും സഞ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന നിധികളുടെ ഒരംശം മൂലധന നിക്ഷേപങ്ങൾക്കും ജോലിക്കാർക്കുള്ള ബോണസിനും പ്രീമിയത്തിനുമായും അവയുടെ അധീനത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു.

സഞ്ചിതനിധികളുടെ ഗണനീയമായ അംശം സ്റ്റേറ്റുബജറ്റിലേക്കടക്കപ്പെടുന്നു. അതു രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവികസനപദ്ധതിയുടെ വ്യവസ്ഥകളിൻപടി ഇതര സമ്പദ്മേഖലകൾക്കും വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

ദേശീയ സമ്പദ്ഘടനയുടെ കേന്ദ്രീകൃതമാനേജ്മെന്റു താല്പര്യങ്ങൾ, മേഖലകളുടെയും വ്യവസായങ്ങളുടെയും വികസനത്തിൽ നിശ്ചിത അനുപാതങ്ങൾ പുലർത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത, ജനങ്ങളുടെ ജീവിതനിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിനുള്ള താല്പര്യങ്ങൾ എന്നിവയെ മുൻനിർത്തിയാണ് തൊഴിൽശാലകൾക്കും സമ്പദ്മേഖലകൾക്കും സമ്പദ്പ്രദേശങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ഫണ്ടുകൾ പുനർവിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

ലാഭം പുനർവിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന
തെന്തിന്?

തനിത്തനി തൊഴിൽശാലകളിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന വരുമാനങ്ങളുടെ ആകത്തുക അടങ്കലുകളിൽ അവയുടെ ആവശ്യവുമായി എല്ലായ്പ്പോഴും ഇണങ്ങുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് കാര്യം. ചിലേടങ്ങളിൽ സഞ്ചിതങ്ങൾ വ്യയങ്ങളെക്കാൾ അധികമായിരിക്കും; മററിടങ്ങളിൽ അടങ്കലുകൾക്കുവേണ്ട പണം കമ്മിയായിരിക്കും.

ഉദാഹരണത്തിന്, 1964-ൽ യന്ത്രനിർമ്മാണ-ലോഹപ്പണി വ്യവസായത്തിന്റെ ലാഭം 610 കോടി രൂബിളോളം വന്നു. അതേസമയം അവയുടെ മൂലധന നിക്ഷേപാവശ്യങ്ങൾക്കു 260 കോടി രൂബിൾ വേണ്ടിവന്നുള്ളു. ലഘു-ഭക്ഷണ വ്യവസായങ്ങളിലും ഇതേ സ്ഥിതി അനുഭവപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവയുടെ ലാഭവും തൊഴിൽശാലകൾക്കുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടതിലും ധാരാളം ജാസ്സിയായി. അങ്ങിനെ, ചില സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും വ്യവസായങ്ങളുടെയും ലാഭത്തിന്റെ മിച്ചം, ബജറ്റുമുഖേന, വികസനാവശ്യങ്ങൾക്കു ധനാഗമമാഗ്നങ്ങൾ കമ്മിയായിട്ടുള്ള ഇതരസമ്പദ്-മേഖലകൾക്കു ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിന് തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നു.

1961-ൽ 200 കോടിയിലധികം രൂബിൾ വിദഗ്ദ്ധർക്കു ഉല്പാദക പ്ലാൻറുകളുടെ നിർമ്മാണത്തിനും

വിപുലീകരണത്തിനും നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു. അവയുടെ സ്വന്തം ലാഭമാകട്ടെ 78 കോടി 20 ലക്ഷം രൂബിൾ മാത്രമായിരുന്നു. എണ്ണ-വാതക വ്യവസായങ്ങളിൽ 200 കോടി രൂബിൾ മൂലധനനിക്ഷേപം വേണ്ടിവന്നു. അവയുടെ ലാഭമാകട്ടെ 76 കോടി 90 ലക്ഷത്തിലധികമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

സാമ്പത്തിക വികസനത്തിലെ സമഗ്രകുറിമാനങ്ങളും, ഉല്പാദനശേഷി വളർത്തുന്നതിനും ദേശീയവരുമായതിന്റെ വളർച്ച ഉറപ്പുജ്ജിതപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഏറ്റവും പറ്റിയ ഒരു ഉല്പാദനവിധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയുമാണ് സമ്പദ് മേഖലകൾ കിടയിൽ ബജറ്റ് മുഖേനയുള്ള സഞ്ചിതനിധികളുടെ പുനർവിതരണം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്.

ഉൽപാദനത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമത

ഉല്പാദനത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമത ഉയർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി താഴെ പറയുന്ന അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്:

അത്യന്തം പുരോഗത്യന്മുഖങ്ങളായ വ്യവസായങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കുക, അവകിടയിൽ തക്ക അനുപാതങ്ങൾ പുലർത്തുക, ഏറ്റവും യുക്തിസഹമായ രീതിയിൽ തൊഴിൽശാലകൾക്ക് സ്ഥാനനിർണ്ണയം ചെയ്യുക;

പുതിയ സജ്ജീകരണ സാമഗ്രികളും നാഭേതിക സൗകര്യങ്ങളും പ്രക്രിയകളും ചികിത്സിക്കുകയും ഭൂത തരനിരക്കിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും, അവയ്ക്കു നിരന്തരം തികവ് വരുത്തുകയും ചെയ്യുക;

ചരക്കുകളുടെ വൈവിധ്യപരിധി പുറത്തുകയും വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക, അവയുടെ ഗുണം ക്രമേണ മെച്ചപ്പെടുത്തുക;

നിശ്ചിതാസ്തികളുടെ ഓരോ യൂണിറ്റിലും ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ചരക്കുകളുടെ തോത് വർദ്ധിപ്പിക്കുക, മൂലധനനിക്ഷേപങ്ങൾ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുക;

അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളും ഇന്ധനവും വിദൂഷകതയും മിതമായുപയോഗപ്പെടുത്തുക, അദ്ധ്വാനശേഷിയുണ്ടാക്കുക;

ഉല്പാദനച്ചിലവ് കുറയ്ക്കുകയും ഉല്പാദനത്തിന്റെ ലാഭക്ഷമത ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുക;

സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പഞ്ചവത്സര സാമ്പത്തികവികസനപദ്ധതിയാണ് ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയുടെ വിവിധമേഖലകൾക്ക് പേണ്ട ബജറ്റ് വിഹിതങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുക. പുതിയ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി വിദൂഷകത വ്യവസായം, യന്ത്രനിർമ്മാണം, രാസവ്യവസായം, ലോഹവ്യവസായം എന്നിവയ്ക്കു ഭൂതതരമായ ഒരു വികസനനിരക്കിന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. സാ

മുഹ്യാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന, ഏറ്റവും ആദായകരമായ വ്യവസായങ്ങളുടെ വിഹിതം കഴിയുന്നത്ര കുറഞ്ഞ മൂലധനനിക്ഷേപംകൊണ്ട്, ഉയർന്നതിനു ബജറ്റ് വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നു. അതേ സമയം ലഘു-ഭക്ഷണ വ്യവസായങ്ങളുടെ വികസനം ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഘനവ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഉപഭോഗവസ്തുക്കളുടെ ഉല്പാദനം ഗണ്യമായി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതുമാണ്.

നാട്ടിൻപുറത്ത് വിപ്ലവപരമായ പരിവർത്തനം

റഷ്യയിൽ ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയം കൃഷിയിൽ ഉല്പാദകശക്തികളുടെ വളർച്ചയിലേക്ക് വഴിതെളിയിച്ചു. 2 കോടിയോളം ചെറുകിട കൈവശഭൂമികളെ, സ്വന്തമായ ചേരക എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട വലിയ കൂട്ടുകൃഷിക്കളങ്ങൾ കൊണ്ടും സ്റ്റേറ്റുഫാമുകൾകൊണ്ടും പകരം വെച്ചു. ഈ രണ്ടുതരം കൃഷിയിടങ്ങളും ഏറ്റവും ആധുനികങ്ങളായ കാഷികയന്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടും പണിയായുധങ്ങൾ കൊണ്ടും സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടു. കാഷികരംഗത്ത് ഇന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്ന വിദ്യുച്ഛക്തി 23 കോടി 70ലക്ഷം കുതിരശക്തിയാണ്. 1916-ൽ ഇതു 2 കോടി 40ലക്ഷം കുതിരശക്തിയായിരുന്നു.

സോവിയറ്റു കൃഷി ഇന്ന് 15 ലക്ഷത്തിലധികം ട്രാക്ടറുകളും 5 ലക്ഷം കോയ്ത്തുമെതിയന്ത്രങ്ങളും 10

ലക്ഷത്തോളം ലോറികളും ധാരാളം മറ്റു യന്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

കാർഷികരംഗത്തെ തൊഴിൽ സാഹചര്യങ്ങൾ പാടേ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ട്രാക്ടർ ഡ്രൈവർ, കം ബൈൻ ഓപ്പറേറ്റർ, ലോറിഡ്രൈവർ എന്നിവരെ പോലുള്ള മെഷീൻ ഓപ്പറേറ്റർമാരാണ് ഇന്ന് കാർഷികരംഗത്തെ പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ പ്രധാനതരങ്ങൾ. കാർഷികവിദഗ്ദ്ധർ നാട്ടിൻപുറത്ത് സുപ്രധാനമായ ഒരു പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. കൂട്ടുകൃഷിക്കളങ്ങളിലും സ്റ്റേറ്റു ഫാമുകളിലുമായി ഇന്ന് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച 5 ലക്ഷത്തോളം സ്പെഷ്യലിസ്റ്റുകളുണ്ട്. മെഷീൻ ഓപ്പറേറ്റർമാരുടെ സംഖ്യ 30 ലക്ഷത്തോളം വരും.

കൂട്ടുകൃഷി സംഘടനയും കൃഷിയുടെ യന്ത്രവൽക്കരണവും കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ ഗണ്യമായ വർദ്ധനക്കിടയാക്കി. സോവിയറ്റ് കഷകരുടെ തൊഴിൽ-ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപരമായി മാറി, അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ജീവിത നിലവാരം വൻ തോതിൽ ഉയർന്നു.

മോൾദാവിയയിലെ ഒർഗ്യേവ്സ്കി ജില്ലയിലുള്ള വിയാറാസാ റൂവേ കൂട്ടുകൃഷിക്കളത്തിന്റെ ചെയർമാൻ ബി. ഗ്ലോഷ്കോ (അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്) തന്റെ ഗ്രാമത്തിന്റെ

കഴിഞ്ഞ കാലത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ എഴുതി; “ജനങ്ങൾ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജീവിച്ചു; ഇരുളടഞ്ഞ ചാളകളാണു് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. നട്ടുച്ചക്കൂടി അവർക്കുള്ളിൽ ഇരുട്ടു് മുററിനിന്നിരുന്നു. ഒരു വട്ടമേശയും ചുമരോടടുപ്പിച്ചു ഇരിപ്പുകളുമായിരുന്നു അവർക്കുള്ള ഹർണീച്ചർ. കിടക്കകളുണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും അടുപ്പിൻതിണ്ണുകളിൽ കിടന്നുറങ്ങി. അത്തരമൊരു ജീവിതം ആരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കാതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. മരണനിരക്കു് ദാരുണമായിരുന്നു. ജന്മിക്കും കുലാക്കിനും പുരോഹിതനും പോലീസുകാരനുമെല്ലാം കൃഷിക്കാരനെ ഉപദ്രവിക്കാം... മോൾദാവിയൻ നാട്ടിൻപുറം തിരിച്ചറിയാൻ വയ്യാത്തവിധം മാറിയിരിക്കുന്നു. മനോഹരങ്ങളായ കൊച്ചുമാങ്ങേൾ വരിവരിയായി നില്ക്കുന്ന കോളനികൾ ഉയർന്നുവരുന്നു. നാട്ടിൻപുറത്തെ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവർക്കായുള്ള സംസ്കാര-ശുശ്രൂഷ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വലക്കെട്ടു് പടിപടിയായി വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.” വിദ്യാർത്ഥികളും റേഡിയോവും ടെലിവിഷ്യനും സോവിയറ്റ് ഗ്രാമത്തിന്റെ ഒരു അവശ്യഘടകമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ കൃഷിയുടെ സത്വര വികസനത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേക നടപടികളെടുത്തു: ട്രാക്ടറുകളുടെയും മറ്റു കൃഷിഗുഹങ്ങളുടെയും ഡെലിവറി അനുകൂലം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, രാസവളങ്ങളും കള-കീടനാശിനി രാസവസ്തുക്കളും ധാരാളം സർവ്വപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു, ഭൂമി കൃഷിയോഗ്യമാക്കലും ജലസേചനവും

നവും വൻതോതിൽ നടക്കുന്നു. പുതിയ പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിൽ കാഷികോല്ലാദനത്തിനുള്ള മൂലധനനിക്ഷേപം ഇരട്ടിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത് 7100 കോടി രൂപയിൽ വരും. ഈ നടപടികളെയൊക്കെ ഫലമായി തൊട്ടഭാവത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളും വ്യവസായത്തിൽ അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുകിട്ടുന്നതാണ്.

രാജ്യത്തിന്റെ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ ഏറ്റവും നന്നായുപയോഗപ്പെടുത്തുക, ഉല്പാദകശക്തികളെ ഉചിതമായ വിധത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യുക മുതലായവക്കു ഉറപ്പുവരുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെയു. എസ്. എസ്. ആർ. സ്റ്റേറ്റു ബജറ്റു ദേശീയവരുമാനം പുനർവിതരണം ചെയ്യുന്നു.

അതുകൊണ്ടാണ് സോവിയറ്റു യൂണിയൻ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കുപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇന്ധനം, വിദ്യുച്ഛക്തി, രാസവസ്തുക്കൾ എന്നിവയുടെ ഉല്പാദനം വൻതോതിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, ഇന്ധനവും വിദ്യുച്ഛക്തിയും അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളും ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ആദായത്തിൽ ഉല്പാദിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനിടയിൽ, സോവിയറ്റു യൂണിയന്റെ യൂറോപ്യൻ ഭാഗത്തെ സാമ്പത്തിക പ്രദേശങ്ങളിലും ഊൾസിലും ഉല്പാദകശക്തികൾ പ്രധാനമായും നിലവിലുള്ള ഉല്പാദനശേഷിയെ പുനസ്സംവിധാനം ചെയ്യുകയും കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായുപയോഗ

പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകവഴി, വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രദേശങ്ങൾക്കു വകിടനിശ്ചിതാസ്തികളും വിപുലമായ തൊഴിൽ വിഭവങ്ങളുമുണ്ട്. ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ, ഒരു നിയമമെന്നോണം, പുതിയ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നില്ല, വിദൂഷകുതി ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വികസനം പരിമിതവുമാണ്.

സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളുടെ സത്വരവികസനത്തിനു് വേണ്ടി ഇതരസാമ്പത്തികപ്രദേശങ്ങളുടെ ലാഭം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു് 1964-ൽ, പടിഞ്ഞാറെ സൈബീരിയൻ സാമ്പത്തിക പ്രദേശത്തെ വ്യവസായത്തിലേക്കുള്ള മൂലധനനിക്ഷേപങ്ങൾ 65 കോടി 30 ലക്ഷം റൂബിൾ വന്നു. അവിടത്തെ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്വന്തം ലാഭമാകട്ടെ 38 കോടി 50 ലക്ഷം റൂബിളുള്ളു. കിഴക്കെ സൈബീരിയൻ പ്രദേശം 63 കോടി 50 ലക്ഷം റൂബിൾ മൂലധന നിക്ഷേപങ്ങളായുപയോഗിച്ചു. അവിടത്തെ ലാഭം 21 കോടി 70 ലക്ഷം റൂബിളായിരുന്നു. അതിനിടയിൽ, മദ്ധ്യ, വടക്കുപടിഞ്ഞാറു, ഉറാൾറീജ്യനുകളെപ്പോലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ മൂലധനനിക്ഷേപങ്ങൾ, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ ഇതരസാമ്പത്തികപ്രദേശങ്ങൾക്കു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ ലാഭത്തിലും എത്രയോ കുറഞ്ഞ സംഖ്യ ആയുളളു.

ബജറ്റ് ആസൂത്രണത്തിനിടയിൽ, ബജറ്റ് അനുവദിച്ച തുകയെ ആസ്പദമാക്കി മാത്രമല്ല, സ്ഥാപനങ്ങളെ

ളുടെയും സംഘടനകളുടെയും സ്വന്തം ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിക്കാവുന്ന സംഖ്യകൂടി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ്, ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയ്ക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ട ഫണ്ടുകളുടെ വലിപ്പം നിർണ്ണയിക്കുക.

ബജറ്റും ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയുടെ ഫണ്ടുകളും

എല്ലാ ഉറവകളിൽനിന്നും ദേശീയ സമ്പദ്ഘടനയിലേക്കുള്ള നിക്ഷേപങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു സംഘാടകകണ്ണിയാണ് ബജറ്റ്. സമഗ്രസാമ്പത്തികപദ്ധതി വിഹിതങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് നിക്ഷേപാസൂത്രണത്തിന്റെയും ഫണ്ട് വിനിയോഗത്തിന്റെയും ആവശ്യഉദ്ഗ്രഥനത്തിന് ഇത് ഉറപ്പു വരുത്തുന്നു. 1967-ൽ ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയിലേക്കുള്ള നിക്ഷേപങ്ങൾ 8650 കോടി രൂബിളാണ്. ഇതിൽ 4690 കോടി രൂബിൾ ബജറ്റ് നൽകുന്നു; 3960 കോടി രൂബിൾ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സംഘടനകളുടെയും സ്വന്തം ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും.

ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയുടെ മേഖലകളിലുടനീളം ഈ നിക്ഷേപങ്ങളുടെ വിതരണം താഴെ വിവരിക്കുന്ന പട്ടികയിൽനിന്ന് കാണാവുന്നതാണ് :

	1966 മൊത്തം			1967
	ബജറ്റ്			സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സംഘടനകളുടെയും വിഹിതം
ദേശീയ സമ്പദ്ഘടനക്കു് മൊത്തം	82.4	86.5	46.9	39.6
വ്യവസായം	42.6	45.7	21.9	23.8
കൃഷിയും സകാർ കോളകളും	12.8	13.5	6.4	7.1
ഗതാഗതവും വാർത്താവിനിമയവും	8.5	8.8	2.7	6.1
വാണിജ്യം	3.8	4.2	3.2	1.0

നീക്കിവെക്കപ്പെടുന്ന ഫണ്ടുകൾ എല്ലാ സമ്പദ് മേഖലകളുടെയും സാങ്കേതികനിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിനും, കൃഷിയുടെ ഭൗതികവും സാങ്കേതികവുമായ അടിസ്ഥാന പൂർവ്വപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഉപഭോഗവസ്തുക്കൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ വളർത്തുന്നതിനും, ജനങ്ങൾക്കു് സേവനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

സാമ്പത്തികപരിഷ്ക്കാരം പുരോഗമിക്കുന്നതോടെ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്വന്തം വിഭവങ്ങൾ അവയുടെ

വീകസനത്തിൽ വർദ്ധമാനമായ ഒരു പങ്ക് വഹിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. ബേങ്കുകളുടെ കടവായ്പ സൗകര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ വിപുലമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ഇതൊക്കെയും, മൂലധനനീക്ഷേപങ്ങൾ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിലും പ്രോജക്ടുകളുടെ പ്രവർത്തനം ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുന്നതിലും വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു താല്പര്യം വളർത്തുന്നു.

ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ, പ്രധാനമായും പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിനുള്ള അടങ്കലുകളിലേക്കു മാത്രമേ ബജറ്റ് പണം വകയിരുത്തുകയുള്ളൂ. ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയിലുള്ള ധനവ്യയങ്ങളുടെ തനിത്തനി ഉറവകൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു പങ്കുവഹിക്കുക ബജറ്റ് തുടരുകയും ചെയ്യും. യു എസ്. എസ്. ആർ. സമ്പദ്ഘടനയുടെ കേന്ദ്രീകൃതമാനേജ്മെന്റിനുള്ള മുഖ്യ മാദ്ധ്യമമെന്ന നിലയിലുള്ള ബജറ്റിന്റെ പങ്കിനെ അത് കൂടുതൽ ഉയർത്തും.

പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിൻ കീഴിൽ ദേശീയ സമ്പദ്ഘടനയുടെ കേന്ദ്രീകൃതമാനേജ്മെന്റ് പ്രാഥമ്യം പ്രധാനവുമായി, അടിസ്ഥാനപരമായ സമഗ്രസാമ്പത്തികാംശങ്ങളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിലും ഉല്പാദനത്തിന്റെ പ്രദേശപരമായ വിതരണത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിലും സാമ്പത്തിക പ്രദേശങ്ങളുടെ തുറുത്തോ മുഖമായ വികസനത്തിനു ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതിലും

ശ്രദ്ധ തരപ്പെടുന്നു. അത് ഒരു ഉയന്ന ഉല്പാദനനിരക്കിനും ഉല്പന്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനതരങ്ങളുടെ ഡെലിവറിക്കും വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നു. സാങ്കേതികപുരോഗതി, മൂലധന നിക്ഷേപം, തൊഴിലിനുള്ള പ്രതിഫലം, വില, ലാഭം, ധനവ്യയവും കടവായ്പകളും എന്നിവയുടെ തുറയിൽ ഒരു ഏകീകൃത ഗവണ്മെന്റ് നയം അവലംബിക്കുന്നു. നിശ്ചിതാസ്തികളും അദ്ധ്വാനവും ഭൂതികപ്രകൃതി വിഭവങ്ങളും കാര്യക്ഷമമായുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സാമ്പത്തികനിയന്ത്രണം പ്രയോഗിക്കുന്നു.

ഈ കുറിമാനങ്ങൾ ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെയും ദേശീയോല്പന്നങ്ങളുടെയും വിതരണത്തിൽ ബജറ്റിനുള്ള പങ്കിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ നിദർശകതയായി വർത്തിക്കുന്നു.

മൂലധന നിക്ഷേപങ്ങൾ

സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പഞ്ചവത്സരസാമ്പത്തിക വികസനപദ്ധതിപ്രകാരം 1967-ൽ 4130 കോടി റൂബിൾ മൂലധനം നിക്ഷേപിക്കേണ്ടതായുണ്ട് (നിർമ്മാണത്തിനുള്ള നടപ്പുപദ്ധതികൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും). ഈ സംഖ്യയിൽ 2220 കോടി റൂബിൾ ബജറ്റ് മുഖേനയുള്ളതും 1890 കോടി റൂബിൾ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സംഘടനകളുടെയുടേതായുമാണ്.

ഈ വിഹിതങ്ങൾ മുൻഗണനാ പ്രോജക്ടുകൾ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനും പുതിയ ഉല്പാദനശേഷി നേര

ഈ പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുന്നതിനും വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. മൂലധനനിക്ഷേപത്തിൽ ഒരു വർഷത്തിൽ 7 ശതമാനം വർദ്ധനവുണ്ടാകുമ്പോൾ, നിശ്ചിതാസ്തികളുടെ പ്രവർത്തനം 9 ശതമാനം കണ്ട് വർദ്ധിക്കും. വിവിധതരങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ വർദ്ധന ആയസ-ആയസേതരലോഹങ്ങൾ, എണ്ണസംസ്കരണം, വാതക-രാസവ്യവസായം, കാർഷികയന്ത്രവും ഓട്ടോമൊബൈലും, എട്ടുപ്ത സാമഗ്രികളുടെ നിർമ്മാണം എന്നിവപോലുള്ള പ്രധാന വ്യവസായങ്ങളുടെ വികസനത്തിന് വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ലഘു-ഭക്ഷണ-പ്രാദേശികവ്യവസായങ്ങൾക്കുള്ള മൂലധനനിക്ഷേപത്തിന്റെ ശുഭമായ വർദ്ധന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഉപഭോഗ സാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തെ ത്വരിപ്പിക്കുകയും, ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെയും ഉപഭോഗസാധനങ്ങളുടെയും ഉല്പാദനത്തിന്റെ വികസനനിരക്കുകളിലുള്ള വിടവ് നികത്തുകയും ചെയ്യും.

പുതിയ നിശ്ചിതാസൂതികൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഫണ്ടുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മുഖ്യമായ കടമ മൂലധനനിർമ്മാണത്തിന്റെ സംവിധാനവും രൂപനിർണ്ണയവും കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും, നിർമ്മാണനിരക്കുകളെയും ഉല്പാദനശേഷിയും നിശ്ചിതാസ്തികളും പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനെയും ത്വരിപ്പിക്കുകയും, എട്ടുപ്തനിർമ്മാണ ജോലികളുടെ ചിലവ് വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയുമാണ്.

ബജറ്റിന്റെ 80 ശതമാനം

യു. എസ്. എസ്. ആർ. സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിന്റെ സിംഹഭാഗം ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയുടെ വികസനത്തിനും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതനിലവാരത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുമായി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇന്ന് (പട്ടിക നോക്കുക) ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയ്ക്കും സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരികനടപടികൾക്കുമുള്ള ബജറ്റുവിഹിതങ്ങൾ മുഴുവൻ ബജറ്റിന്റെ 80 ശതമാനം വരുന്നു:

	(100 കോടി രൂബിളിൽ)			
	1955	1960	1965	1967
മൊത്തം അടങ്കൽ	54.0	71.3	101.6	110.0
ദേശീയ സമ്പദ്ഘടന	23.3	34.1	44.9	46.9
സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക നടപടികൾ	14.7	24.9	38.2	42.9
പ്രതിദായം	10.7	9.3	12.8	14.5
ഭരണ നെത്തിപ്പ്	1.2	1.1	1.3	1.4

സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിന്റെ ഒരു ശതമാനം ഞങ്ങളുടെ പട്ടാളത്തെ പുലർത്തുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് ജനതയുടെ സമാധാനപൂർണ്ണമായ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ഉറപ്പാണ് ഈ പട്ടാളം.

പ്രതീരായശേഷിയുടെ ദുര്യീകരണത്തിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയനുള്ള വ്യഗ്രത തികച്ചും ന്യായയുക്തമാണ്. സോവിയറ്റ് ഡികാരത്തിന്റെ 50 വർഷങ്ങളിൽ 20 വർഷവും വിദേശാക്രമികളിൽ നിന്ന് നാട്ടിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും യുദ്ധംകൊണ്ടു തകർന്ന സമ്പദ്ഘടനയെ നിവർത്തുന്നതിനുമാണ് ചിലവഴിച്ചത്.

1967-ലെ സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റ് 1450 കോടി റൂബിൾ, അതായത് മൊത്തം ചിലവുകളുടെ 13.2 ശതമാനം, സോവിയറ്റ് സേനയെ പുലർത്തുന്നതിന് നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

ബജറ്റിന്റെ ഒരു നിശ്ചിതാംശം ഗവൺമെന്റിനെയും ഭരണസമിതികളെയും പുലർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ചിലവ് താരതമ്യേന ബജറ്റിന്റെ തുല്യമായ ഒരംശമേ വരുന്നുള്ളൂ. അതുതന്നെ ക്രമേണ ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 1967-ൽ ഈ ഇനത്തിലുള്ള ചിലവ് 140 കോടി റൂബിളാണ്. അതായത് 1950-ലെ അത്രതന്നെ. അതേസമയം, സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ സമ്പദ്ഘടന അതിനുശേഷം എത്രയോ അധികം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്, എന്നിട്ടു കൂടി.

യൂനിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെയും തദ്ദേശ സോവിയറ്റുകളുടെയും ബജറ്റുകൾ

ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയുടെ വിവിധ മേഖലകൾ കീഴയിൽ സോവിയറ്റു ദേശീയ വരുമാനത്തിന്റെ വിതരണത്തെപ്പറ്റി മുൻ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു വല്ലോ.

ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ പ്രദേശവാരായ വിതരണവും ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ല, വിവിധസാമ്പത്തിക പ്രദേശങ്ങൾക്കും യൂനിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്കും മറ്റു ടെറിട്ടറികൾക്കുമിടയിലുള്ള വിതരണം. സോവിയറ്റു സ്റ്റേറ്റിന്റെ ദേശീയജനവിഭാഗനയവുമായി ഉറു ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ഈ വിതരണം.

സാറിസ്റ്റഷെയ്യിൽ പിന്നോക്കം കിടന്നിരുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഇന്ന് പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യവും തുല്യാ

വികാശങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നു. ഇതാണ് പ്രസ്തുത നയത്തിന്റെ ഫലം. സോവിയറ്റ് റാഷ്യത്തിന്റെ വഷളങ്ങളിൽ അവ സാമ്പത്തികമായി അത്യധികം വികസിച്ച റിപ്പബ്ലിക്കുകളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവ കൂടിച്ചേർന്നുള്ളതാണ് സോവിയറ്റ് സോഷ്യലിസം. റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ യൂണിയൻ (യു.എസ്.എസ്.ആർ.)

മദ്ധ്യേഷ്യയിലേയും കസാഖ്സ്താനിലേയും ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഒരു കാലത്ത് സാറിസ്റ്റ് റഷ്യയുടെ കോളനികളായിരുന്നു. അവയാണ് സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ വികസനത്തിൽ ഇന്ന് വിശേഷാൽ പ്രധാനങ്ങളായ വിജയങ്ങൾ സമാജ്ജിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആധുനികവ്യവസായം വ്യാപകമായ തോതിൽ ഇവിടെ പടുത്തുയർത്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സാംസ്കാരിക വളർച്ചയിലാകട്ടെ ഭീമമായ കുതിച്ചുചാട്ടമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെ മൂലവ്യവസായങ്ങൾ മാത്രം ഇന്ന് 15 ലക്ഷത്തിലേറെ തൊഴിലാളികളുൾക്കൊണ്ടതാണ്.

ലാറ്റ്വിയ, ലിത്വാനിയ, എസ്തോണിയ എന്നീ ബാൾട്ടിക് റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ 1940-ലാണ് യു.എസ്.എസ്.ആറിൽ ചേർന്നത്. സോവിയറ്റ് വാഴ്ചയിൽ അവയുടെ വ്യവസായം ഗണ്യമായഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്നവിടെ വ്യവസായങ്ങളിൽ 10 ലക്ഷത്തോളം തൊഴിലാളികളുണ്ട്. ഈ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ചേരുന്നതിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ 5 ഇരട്ടിയാണ് ഈ സംഖ്യ.

മദ്ധ്യേഷ്യയിലെയും ബാൾട്ടിക് പ്രദേശത്തെയും റിപ്പബ്ലിക്കുകളിൽ ആധുനിക യന്ത്രനിർമ്മാണവ്യവസായവും രാസവ്യവസായവും ലോഹവ്യവസായവും മറ്റു വ്യവസായങ്ങളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മദ്ധ്യേഷ്യയിലും കസാഖ്സ്താനിലും 1914-ൽ 526 എലിമെണ്ടറി സ്കൂളുകളാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവയിൽ 30,000 കുട്ടികൾ ചേർന്നുപഠിച്ചു. അവരിലധികവും കബേരന്മാരുടെ മക്കളായിരുന്നു. 1964-65 അദ്ധ്യയന വർഷത്തിൽ മദ്ധ്യേഷ്യയിലേയും കസാഖ്സ്താനിലേയും റിപ്പബ്ലിക്കുകളിൽ 64 ലക്ഷത്തി 25 ആയിരം വിദ്യാർത്ഥികളോടുകൂടിയ 25,226 സ്കൂളുകളാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

തുർക്കിസ്താൻ പ്രദേശത്ത് സോവിയറ്റ് റാഡിക്കൽ സ്ഥാപനത്തിനുമുമ്പ് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം പോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്നവിടെ 3 ലക്ഷത്തി 60 ആയിരം വിദ്യാർത്ഥികളോടുകൂടി 90 കോളേജുകളും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകളും യൂണിവേഴ്സിറ്റികളുമുണ്ട്. ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ ഉന്നതപഠനത്തിനും ഗവേഷണത്തിനുമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഇന്ന് 42,000 ശാസ്ത്രകാരർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

മദ്ധ്യേഷ്യയുടെയും കസാഖ്സ്താന്റെയും റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ദേശീയസമ്പദ്ഘടനയിൽ ഇന്ന് ഉന്നതബിരുദമെടുത്ത 10 ലക്ഷത്തിലേറെ ഔദ്യോഗിക വ്യാപാരമാണ്. വിപ്ലവത്തിനുമുമ്പ് ഔദ്യോഗികമായിരുന്ന സംഖ്യയുടെ 5 ഇരട്ടിയിലധികമാണിത്.

സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ വിവിധ റിപ്പബ്ലിക്കുകളിൽ സ്ത്രീകളുടെയും കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും സംഖ്യയിലുണ്ടായ വളർച്ച താഴെ പറയുന്നപട്ടിക കാണിക്കുന്നു:

	(ആയിരക്കണക്കിൽ)				
	1914/15	'40/41	'64/65	'14/15	'40/41 '64/65
യു. എസ്. എസ്. ആൻഡ് റഷ്യൻ ഫെഡറേഷൻ	9656	3552	46653	127	812 3608
ഉക്രേനിയൻ റിപ്പബ്ലിക്	5634	20633	25698	87	478 2212
ബയീലോറഷ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്	2607	6830	8524	35	197 644
ഉസ്ബെക് റിപ്പബ്ലിക്	489	1737	1730	—	22 96
കസാഖ് റിപ്പബ്ലിക്	18	1325	2279	—	19 154
കസാഖ് റിപ്പബ്ലിക്	105	1148	2624	—	10 132

ജോർജ്യൻ	157	767	904	03	29	75
റിപ്പബ്ളിക്						
അസർബെയ്ജാൻ	73	695	1056	—	15	59
റിപ്പബ്ളിക്						
ലിത്വാനിയൻ	118	380	532	—	6	48
റിപ്പബ്ളിക്						
മോൾദാവ്യൻ	92	440	738	—	3	33
റിപ്പബ്ളിക്						
ലാററുവ്യൻ	172	242	542	2	10	31
റിപ്പബ്ളിക്						
കിർഘീസ്	7	334	583	—	3	29
റിപ്പബ്ളിക്						
താജിക് റിപ്പബ്ളിക്	0.4	315	535	—	2	27
ആർമേനിയൻ	35	333	492	—	11	34
റിപ്പബ്ളിക്						
തുർക്മെൻ	7	252	402	—	3	19
റിപ്പബ്ളിക്						
ഏസ്തോണ്യൻ	92	121	214	3.3	5	20
റിപ്പബ്ളിക്						

എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും പരസ്പരസഹായം സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ വളർച്ചയെ അത്യധികം സഹായിച്ചു. സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായി പിന്നണിയിൽ കിടന്ന റിപ്പബ്ലിക്കുകളിലേക്ക് മറ്റു റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ യന്ത്രങ്ങളും സാമഗ്രികളും വൻതോതിൽ അയച്ചുകൊടുത്തു. റഷ്യൻ ഫെഡറേഷനിലേയും ഉക്രയിനിലേയും മറ്റു യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളിലേയും വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾ മദ്ധ്യേഷ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്കുവേണ്ട വ്യവസായ വിദഗ്ദ്ധരെ പരിശീലിപ്പിച്ചയച്ചുകൊടുത്തു. റഷ്യൻ ഫെഡറേഷനിലേയും ഉക്രയിനിലേയും സ്ഥാപനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വിദഗ്ദ്ധത്തൊഴിലാളികളെയും എഞ്ചിനീയർമാരെയും സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധരെയും മദ്ധ്യേഷ്യയിലേക്കും കസാഖ് സ്താനിലേക്കും നിയോഗിച്ചയച്ചു.

50,000 ബജറുകൾ

മൊത്തം 50,000 വിവിധ ബജറുകളടങ്ങിയതാണ് യു. എസ്. എസ്. ആർ. സ്റ്റേറ്റ് ബജാർ. ബജററിന്റെ അത്രയും വ്യാകീർണ്ണമായ പരിരൂപം വെറും യാദൃച്ഛികമല്ലതന്നെ. അത് സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ ഗവണ്മെന്റ് വ്യവസ്ഥിതിയുമായി നേരിട്ട ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. സമത്വവും പരമാധികാരവുമുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സ്വമേധയായുള്ള സഹവാസത്തെ ആസ്പദമാക്കി രൂപീക

രിക്കപ്പെട്ട ഒരു യൂണിയനാണല്ലോ സോവിയറ്റു ഭരണ വ്യവസ്ഥിതി.

യു. എസ്. എസ്. ആർ. സ്റ്റേറ്റു ബജറ്റു നാട്ടിനാകെയുള്ള കേന്ദ്രീകൃത ബജറ്റിനെയും യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സ്റ്റേറ്റു ബജറ്റിനേയും ഉദ്ഗ്രഹിക്കുന്നു. യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ബജറ്റുകളാകട്ടെ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സമഗ്രബജറ്റും റിജ്യനുകളുടെയും സിറ്റികളുടെയും ടൗണുകളുടെയും ഡിസ്ട്രിക്കുകളുടെയും വില്ലേജുകളുടെയും തദ്ദേശബജറ്റുകളും അടങ്ങിയതാണ്.

മദ്ധ്യേഷ്യയിലേയും കസാഖ്സ്താനിലേയും റിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്കു സോവിയറ്റധികാരത്തിന്റെ ആദ്യ വർഷങ്ങളിൽ സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ വികസനത്തിനുള്ള പദ്ധതികൾ നിറവേറുന്നതിനു വേണ്ട വകകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്ക് രാജ്യത്തിന്റെ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചയിക്കപ്പെട്ട നിധികളിൽനിന്നു സഹായധനം നൽകപ്പെട്ടത്.

ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്ത് താജിക് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ബജറ്റിൽ 4170 ലക്ഷം റൂബിളിന്റെ ചിലവിനങ്ങളിലേക്ക് 2190 ലക്ഷം റൂബിൾ യൂണിയൻ ഗവർണ്മെണ്ടു നികത്തുകയുണ്ടായി. ഉസ്ബെക് റിപ്പബ്ലിക് 1925 മുതൽ 1929 വരെയുള്ള കാലത്ത് അതിന്റെ ബജറ്റിലേക്ക് 1060 ലക്ഷം

റൂബിൾ യൂണിയൻ ഗവർണ്മെണ്ടിൽനിന്ന് കൈപ്പറ്റി-
 തുർക്കി മെൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ബജറ്റിന്റെ 70 ശ-
 തമാനത്തിലധികം കുറെ വർഷങ്ങളോളം യൂണിയൻ
 ബജറ്റിൽനിന്നുള്ള സഹായധനമായിരുന്നു. സോവിയ-
 യററധികാരത്തിന്റെ ആദ്യവർഷങ്ങളിൽ, സാമ്പത്തി-
 കമായി അതിവികസിതങ്ങളായ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ-
 റഷ്യൻ ഫെഡറേഷൻ അവയിൽ മുൻപന്തിയിൽ
 നിന്നു-വരുമാനങ്ങളിൽ ഏതാനും ശതമാനം ഇതരറിപ്പ-
 ബ്ലിക്കുകളുടെ സമ്പദ്ഘടന പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതി-
 നായുപയോഗിക്കുകയുണ്ടായി.

യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സത്വരമായ സാ-
 മ്പത്തികവികാസത്തോടൊപ്പം അവയുടെ ബജറ്റു-
 കളും അനുസൃതം വളർന്നു. താഴെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ-
 ടിക നോക്കുക:

യു. എസ്. എസ്. സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിന്റെ ചിലവിനങ്ങൾ

	1940	1950	1960	1967
100 കോടി റൂബിളിൽ	17.4	41.9	13.1	110.0
ശതമാനത്തിൽ	100.0	100.0	100.0	100.0
യൂണിയൻ ബജറ്റ്				
100 കോടി റൂബിളിൽ	13.2	31.7	30.1	58.4
ശതമാനത്തിൽ	75.8	76.8	41.2	52.1
റിപ്പബ്ലിക് ബജറ്റുകൾ				
100 കോടി റൂബിളിൽ	4.2	9.6	43.0	52.8
ശതമാനത്തിൽ	24.2	23.2	58.8	47.9

മദ്ധ്യേഷ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ബജറ്റുകളാണ് അത്യന്തം ശ്രദ്ധേയമായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് ഉസ്ബെക് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ബജറ്റ് 940-ലെ 1440 ലക്ഷം റൂബിളിൽ നിന്ന് 1987-ൽ 22240 ലക്ഷം റൂബിളിലേക്കുയർന്നു, 15 ഇരട്ടി എന്നതും (അതേസമയം സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ കേന്ദ്രബജറ്റ് 6 ഇരട്ടിയെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളു). കസാഖ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ബജറ്റ് അതേ കാലയളവിൽ 25 ഇരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചു. കിർഘിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ 15 ഇരട്ടിയും താജിക് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ 9 ഇരട്ടിയും വർദ്ധിച്ചു.

ബജറ്റുകളുടെ വലിപ്പത്തോടൊപ്പം നാട്ടിന്റെ സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ ഉദ്ഗതിയിൽ യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്കുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വവും ഉയർന്നു. ഇന്ന് ദേശീയ സമ്പദ്ഘടനക്കുവേണ്ടിയുള്ള സ്റ്റേറ്റ് ബജറ്റിന്റെ മൊത്തം ചിലവിനങ്ങളിൽ മിക്കവാറും പകുതിയും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ നടപടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള എല്ലാ അടങ്കലുകളുടെയും 70 ശതമാനത്തോളവും റിപ്പബ്ലിക്കു ബജറ്റുകൾ വഹിക്കുന്നു.

കൽക്കരി-രാസവ്യവസായങ്ങൾ, ആയസ-ആയസേതര ലോഹവ്യവസായങ്ങൾ, വിദ്യുച്ഛക്തി, എണ്ണ ശുദ്ധീകരണം-പെട്രോ കെമിക്കൽ വ്യവസായങ്ങൾ, മാംസ-ഗവ്യ-ഭക്ഷ്യവ്യവസായങ്ങൾ, കൃഷി എന്നീ

രംഗങ്ങളെ യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ നിയന്ത്രിക്കുകയും അവയിൽ പണമിടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസവും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസവും സാംസ്കാരിക-ആരോഗ്യ സൗകര്യങ്ങളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു.

റിപ്പബ്ലിക് ബജറ്റുകളുടെ അടിസ്ഥാന ചിലവിനങ്ങൾ നോക്കുക. (ദശലക്ഷം രൂബിളിൽ):

	മൊത്തം ചിലവ്	ദേശീയസമ്പദ് ഘടനയ്ക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ചിലവ്	സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക നടപടികൾക്കുള്ള ചിലവ്
1950	9,542	2,263	6,316
1955	14,108	5,210	7,956
1960	43,031	23,788	17,387
1965	58,446	29,735	26,726
1967	52,800	21,600	29,200

റിപ്പബ്ലിക് ബജറ്റുകൾക്ക് ഉറച്ച വരുമാനാസ്ഥാനമുണ്ട്. വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പസുലുകളും ദേശവ്യാപകമായ റൈന്യൂകളിലും

ലും നികുതികളിലും നിന്നുള്ള വിഹിതങ്ങളുമാണത്. ഈ വിഹിതങ്ങളുടെ വലിപ്പം വികസനപദ്ധതികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് യൂനിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിനു വേണ്ട തുകകളെ ആശ്രയിക്കാൻ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും.

ബജറ്റ് മുഖേനയുള്ള ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകൃതവിതരണം എല്ലാ യൂനിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെയും സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ വികസനത്തെ സഹായിക്കുന്നു.

വേണ്ടിവന്നാൽ, റിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്ക് യൂനിയൻബജറ്റിൽനിന്ന് അധികഫണ്ട് അനുവദിക്കുന്നു. ദേശീയ കൈവന്യകളിൽനിന്നുള്ള വിഹിതത്തിന് പുറമെയായിട്ട്. 1987-ൽ ഉസ്ബെക് റിപ്പബ്ലിക്കിന് റേസ്റ്റോർ ബജറ്റിൽനിന്ന് 2550 ലക്ഷം റൂബിൾ അധികഫണ്ട് ലഭിച്ചു; കസാഖ് റിപ്പബ്ലിക്കിന് 8930 ലക്ഷം റൂബിളും, തർക്കുമെൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന് 830 ലക്ഷം റൂബിളും ലഭിച്ചു.

ദൈവികകളുടെയും റിജ്യനുകളുടെയും സിറ്റികളുടെയും ടൗണുകളുടെയും വില്ലേജുകളുടെയും തദ്ദേശബജറ്റുകൾ സോവിയറ്റ് യൂനിയന്റെ ബജറ്റ് സംവിധാനത്തിൽ ഒരു സുപ്രധാനകണ്ണിയാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഭരണവ്യവസ്ഥയിൽ തദ്ദേശ സോവിയറ്റുകൾ വഹിക്കുന്ന പങ്കാണ് ഈ ബജറ്റുകളുടെ പ്രാധാന്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഡിപ്യൂട്ടികളുടെ സോവിയറ്റുകൾ, യു. എസ്. എസ്. ആർ. ഭരണഘടനപ്രകാരം, രീജ്യനുകളിലും പ്രദേശങ്ങളിലും ജില്ലകളിലും നഗരങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലുമുള്ള അവർണ്ണഘടകങ്ങളാണ്. ഈ സോവിയറ്റുകൾ അവയുടെ കീഴെയുള്ള സർക്കാർസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ മേൽനോട്ടം ചെയ്യുകയും, പൊതുക്രമപാലനത്തിലും നിയമാനുഷ്ഠാനത്തിലും പൗരാവകാശസംരക്ഷണത്തിലും ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുകയും തദ്ദേശ സാമ്പത്തിക സാംസ്കാരിക സ്ഥാപനങ്ങളെയും ആസ്വത്രികളെയും ഔദ്യോഗിക ക്ലീനീകുകളെയും മറ്റും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഗ്രാമസോവിയറ്റുകളുടെ വ്യാപാരങ്ങൾക്ക് വിശേഷാൽ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രാദേശിക സോവിയറ്റുകളുടെ സംവിധാനത്തിൽ അത്യന്തം വ്യാപകമായ കണ്ണി അവയാണ്. 15 ലക്ഷത്തോളം ഡിപ്യൂട്ടികൾ ഈ സോവിയറ്റുകളിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നു. പ്രാദേശികസോവിയറ്റുകളുടെ അധികാര പരിധിക്കകത്ത് 11 കോടിയിലധികം ജനങ്ങളും 36,000-ത്തിലേറെ കൂട്ടുകൃഷിക്കളങ്ങളും 12,000 തോളം സ്റ്റേറ്റുഫാമുകളും ധാരാളം സാമൂഹ്യസ്ഥാപനങ്ങളും ശുശ്രൂഷാസ്ഥാപനങ്ങളും സാംസ്കരികസ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ട്.

ഗ്രാമസോവിയറ്റുകൾ നിയമപ്രകാരം തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു പൊതു

വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, സാമൂഹ്യസംരക്ഷണം, വ്യാപാരവുംവിതരണവും എന്നിവ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും, സേവനസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയും ഗ്രാമങ്ങളുടെയും സമൂഹങ്ങളുടെയും ആസ്വത്രണവും ഭവന-റോഡ് നിർമ്മാണവും മേൽനോട്ടം ചെയ്യുകയും, ഈ ആവശ്യത്തിനായി കൂട്ടുകൃഷിക്കളങ്ങളുടെയും സ്റ്റോറുമാലകളുടെയും വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സംഘടനകളുടെയും യത്നങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്ന് തീച്ചയായും വില്ലേജ് സോവിയറ്റുകളുടെ ബജറ്റുകൾ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായിവളരുകയും അവയുടെ സാമ്പത്തികവും ബജറ്റുപരവുമായ ശേഷികൾ വികസിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

സോവിയറ്റു യൂനിയന്റെ ദേശീയ വരുമാനത്തിലും ബജറ്റിലും ഉൾക്കൊണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ സംക്ഷിപ്തപഠനം ഇവിടെ ഉപസംഹരിക്കട്ടെ. മേൽവിവരിച്ച വസ്തുതകളും കണക്കുകളും ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ പരപ്പിനെയും പ്രയോജനത്തെയും കാണിക്കുന്നു. സോവിയറ്റു ജനതയുടെ ഭൗതികവും സാംസ്കാരികവുമായ ആവശ്യങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണകടമയിൽ എത്രത്തോളം പ്രധാനമായ ഒരു പങ്കാണ് ബജറ്റിനുള്ളതെന്ന് അവ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

